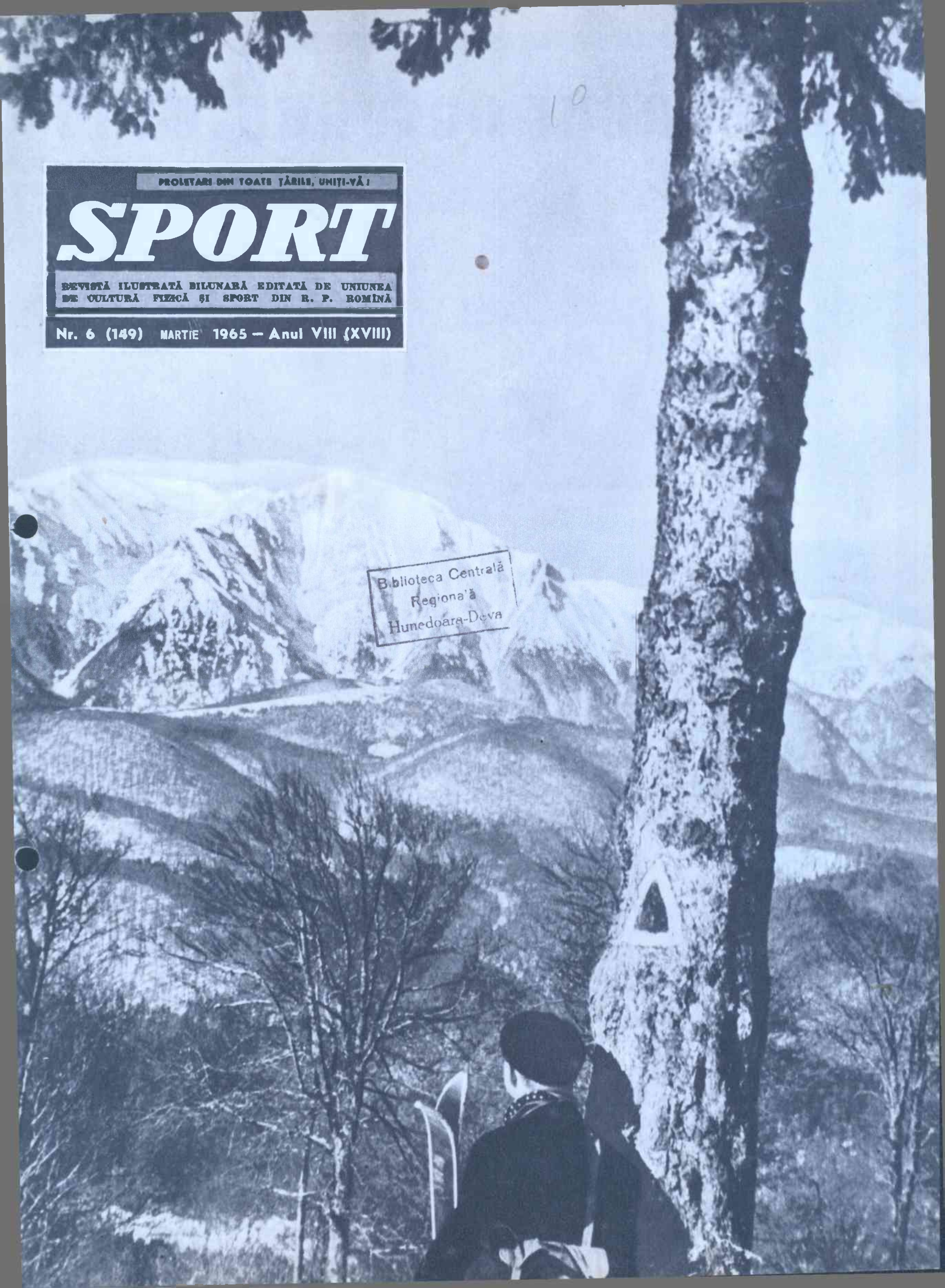
PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

# SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 6 (149) MARTIE 1965 — Anul VIII (XVIII)



# GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ



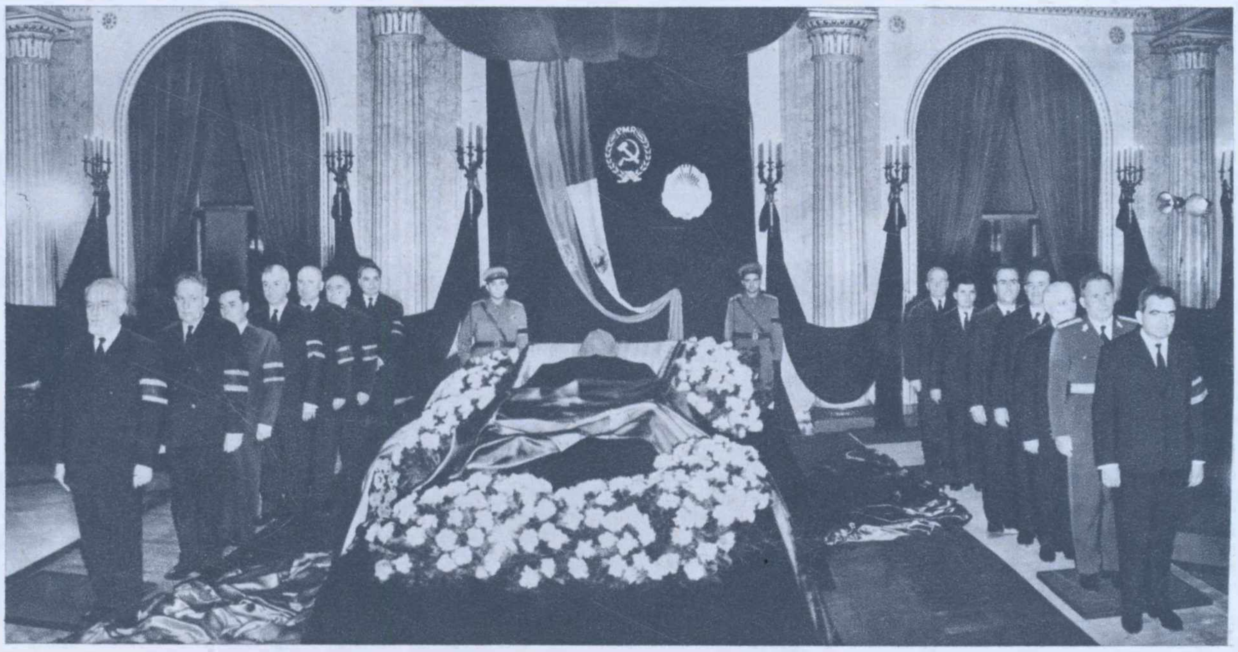
# COMUNICAT

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri ale Republicii Populare Romîne anunță cu adîncă durere încetarea din viață, în ziua de 19 martie, orele 17 și 43 minute, după o boală grea, a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, fiu credincios al clasei muncitoare și al poporului romîn, conducătorul iubit al partidului și poporului nostru.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI
MUNCITORESC ROMÎN

CONSILIUL DE STAT
AL REPUBLICII
POPULARE ROMÎNE

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL REPUBLICII
POPULARE ROMÎNE



Conducătorii de partid și de stat la catafalcul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej



Piața Republicii. Tribuna oficială în timpul mitingului de doliu

Puncte de vedere

# RUGBIȘTI,

## ACUM E RÎNDUL VOSTRU!

Pentru că — după fotbaliști — v-ați avintat voi in intrecere.

Al 49-lea campionat de rugbi s-a plasat pe anuala sa orbită sportivă.

E firesc, ca la orice inceput de drum, să sugerăm unele idei celor care au cinstea să poarte in acest an, mai departe, flacăra rugbiului, nestinsă de jumătate de veac și să formulăm totodată unele urări.

Ați avut o pauză lungă, ce a părut nespus de tristă acelora care, fideli, vin să vă incurajeze, duminică de duminică, animînd un decor, altfel lipsit de farmec.

Dar nu numai atît. Întreruperea prelungită nu e niciodată în avantajul întrecerii sportive, a pregătirii echipelor. Tehnica și tactica nu pot crește cu adevărat decît dacă sint experimentate în jocuri oficiale, cu adversari de valoare, capabili să opună arme echivalente. Ei bine, această întrecere, a supremei verificări, cea mai grea și incordată, dar, in același timp, cea mai frumoasă și mai așteptată e tocmai **CAMPIONATUL** care începe!

Către el ne îndreptăm gindurile și speranțele. Gîndim că vom asista la o dispută dîrză și pasionantă dar, sperăm, corectă și mereu in spiritul admirabil în care a fost conceput jocul de rugbi. Credem că lupta pentru întîietate, care va dezvălui bărbăția în întrecere, nu va dezlănțui și patimile și nu va împieta nici un moment asupra spectaculozității și frumuseții stîrnite în jurul disputei cu balonul oval.

Rugbiul cere din partea discipolilor săi multă dragoste, o totală dăruire, uneori sacrificii. De aceea e de neînțeles faptul că uneori acest lucru nu e apreciat așa cum se cuvine. Sint echipe de rugbi care nu se bucură de sprijin, nu au antrenori cu o suficientă calificare, nu au acces pe terenurile centrale (nici măcar atunci cînd dispută întîlniri oficiale în campionat). De aici și un nesatisfăcător număr de practicanți.

Sint echipe care se prezintă la startul intrecerii fără măcar un joc de verificare. Și nu din vina lor (ne referim la unele formații provinciale). Și asta pentru simplul motiv că ele nu au cu cine juca, neavind în orașul lor echipe de forțe apropiate. De aici rezultă un nejust decalaj de valoare în favoarea formațiilor bucureștene.

Rugbiul ne-a adus în ultimii zece ani multe, foarte multe satisfacții pe plan internațional. Dar oare în aceste condiții — uneori de-a dreptul vitrege — poate el progresa în mod normal? Lucrurile trebuie îndreptate de îndată, fiindcă rugbiul e chemat să ne mai aducă alte multe succese de prestigiu. Tinerii sportivi romîni vădesc în minuirea balonului oval un real și incontestabil talent. Totul e ca noi să-l îndrumăm așa cum se cuvine, cu grijă și răbdare.

Și acum, la inceput de drum, citeva urări formațiilor noastre.

**STEAUA** — să-și onoreze ultimele două titluri consecutive printr-un joc de înaltă factură. Dar pentru asta, singur Penciu nu mai e suficient. Trebuie să i se alăture tineri îndrăzneți de talia lui Preda, Șerban, Bărbălău. Așadar mai mult curaj în promovarea tineretului, pentru că altfel, pentru Steaua, vor veni zile grele.

**DINAMO** — să-și continue jocul aerisit și curat din ultimii ani, dublat însă de eficacitate. Pentru că credem cu adevărat că Iordăchescu, Dragomirescu, Zlătoianu, Giugiuc, Țuțuianu și ceilalți pot în fine, după nouă ani, cuceri laurii de aur.

**GRIVIȚA ROȘIE** — să-și reia impresionanta serie a succeselor din anii 1957—1962. XV-le lui Moraru (care se pare că va abandona competiția — ce păcat!) e poate cel mai echilibrat și mai apt de a reintîlni suprema satisfacție.

**PROGRESUL** — să-și adapteze jocul rugbiului modern, să construiască mai mult (nu numai să distrugă) și aplauzele noastre nu o vor ocoli.

**CONSTRUCTORUL** — un loc fruntaș, pe măsura talentaților tineri, pe care D. Ionescu și Al. Teofilovici îi promovează cu o minunată și permanentă indrăzneală.

**GLORIA** — un joc la nivelul categoriei A, bărbătesc, dar fără durități, pentru a cinsti eforturile harnicilor muncitori din acest colectiv.

**C.S.M.S. IAȘI** — să nu dezmintă laudele recente la adresa sa. Să-și mențină titlul de cea mai bună formație provincială, dar să nu-și limiteze ambițiile doar la atit; să asalteze cu curaj supremația bucureștenilor, pentru că posibilități are. Nu-i așa Drobotă?

**ȘTIINȚA CLUJ** — să pornească din nou, după atitea amputări, la regenerarea organismului și la reluarea cursei spre etajul de sus al clasamentului. Hai, Cordoș și Căliman, ați fost doar în echipa națională!

**RULMENTUL BÎRLAD** — să țină sus steagul rugbiului pentru a nu deziluziona suporterii din orașul în care balonul oval e mai cotat decît cel rotund.

**ȘTIINȚA PETROȘENI** — intotdeauna o prezență agreabilă.

**FARUL CONSTANȚA** — o consolidare în A, nu o simplă vilegiatură.

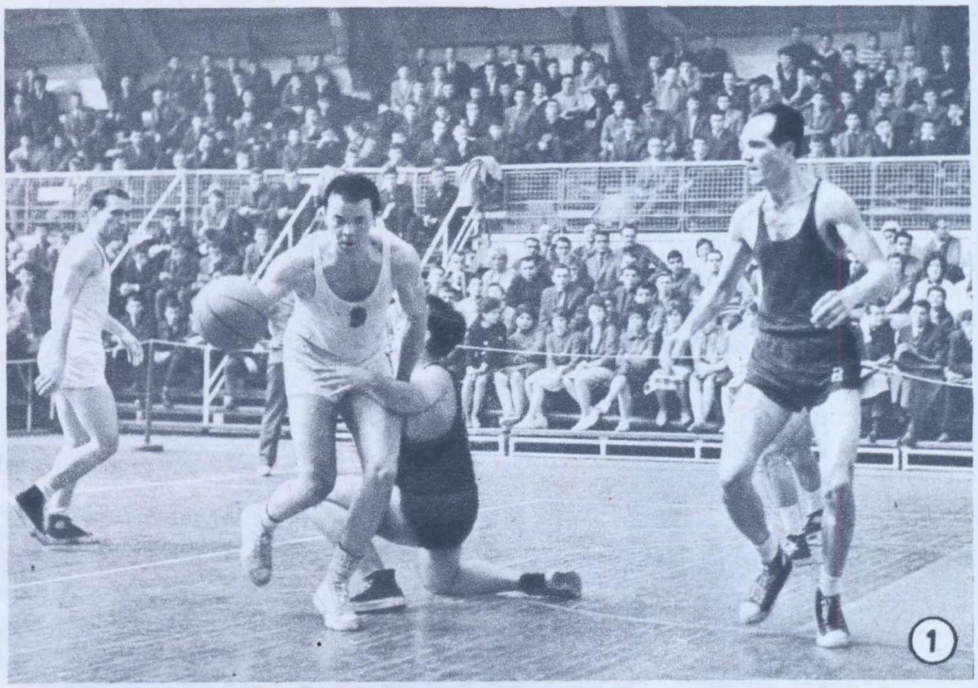
**ȘTIINȚA TIMIȘOARA** — în fine un progres, care se lasă prea mult așteptat.

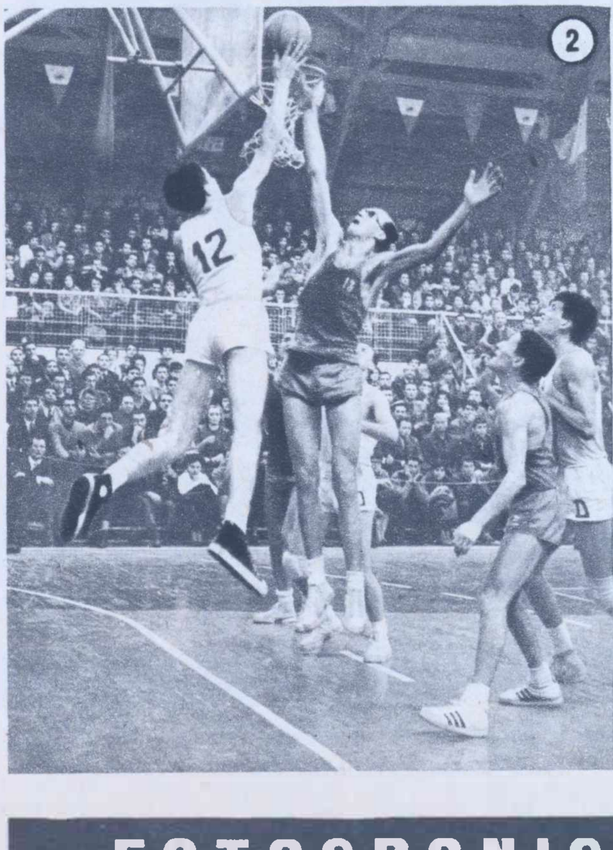
Așadar, rugbiști, acum e rîndul vostru! Pășiți cu fruntea sus, pentru că de voi se leagă multe

# FOTOCRONICA SPORT



IMAGINEA alăturată — ați ghicit desigur — a fost luată în prima duminică de fotbal a anului. Troleibuzul acesta supraîncărcat a fost fotografiat în ziua reînceperii campionatului de fotbal. Trebuie să recunoaștem, amatorii de fotbal sînt numeroși și foarte buni... gimnaști. Numai de nu i-ar vedea la prima intersecție vreun... arbitru milițian.





**BASCHETBALIȘTII de la Dinamo București au oferit suporterilor lor, de-a lungul întregului retur al campionatului de baschet, un șir întreg de victorii care le-a asigurat, cu un substanțial avans, primul loc în seria I. Cele mai grele «hopuri» pe care le-au avut de trecut dinamoviștii au fost partidele cu Steaua și cu Știința Timișoara, din care vă oferim cîte o fază.**

1) Dinamo—Știința Timișoara **88—82. Albu, în dribling, este blocat de timișoreanul Viorel Pușcașu.**

2) Dinamo—Steaua **57—56. Duel în fața panoului între dinamovistul Novac (12) și Novacek (13).**

FOTOCRONICA SPORT

# DRUMUL LOR SPRE FINALA...

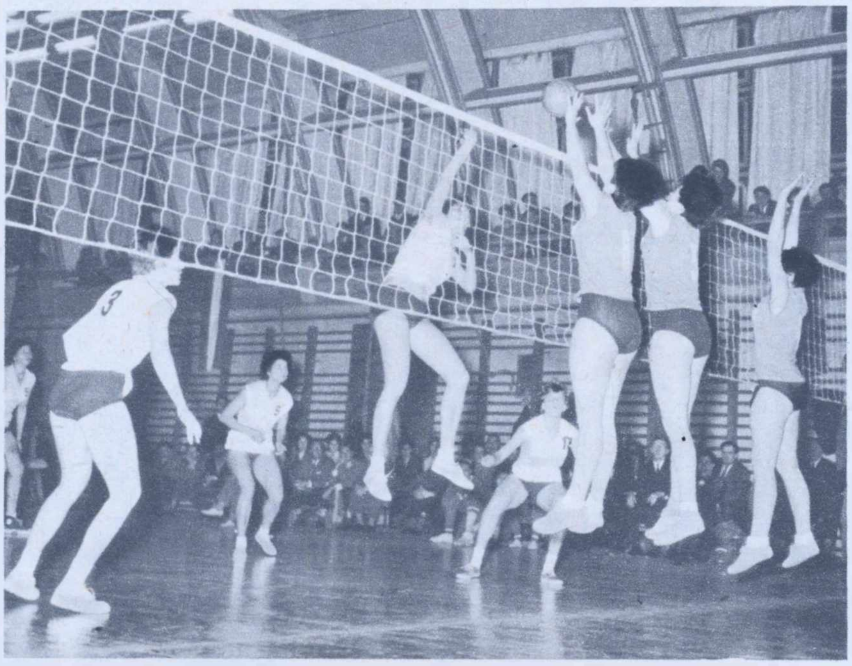
| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| R.O.C. FLEMALLE | GRASSHOPPERS | 27–9 | GRASSHOPPERS | 20–15 | GRASSHOPPERS ZÜRICH | |
| GRASSHOPPERS | ATLETICO MADRID | | | | | |
| | BERLINER S. V. | | BERLINER S. V. | 21–13 | 16–14 şi 16–15 | |
| | S. K. ARILD | | | | | DINAMO BUCUREŞTI |
| | R. I. K. GÖTEBORG | | R. I. K. GÖTEBORG | 25–20 | | 19–11 |
| | K. S. FRAM | | | | DINAMO BUCUREŞTI | |
| | DINAMO BUCUREŞTI | | DINAMO BUC. | 17–14 | 24–11 şi 26–11 | |
| | VORWÄRTS BERLIN | | | | | |
| F. C. PORTO | U. S. d'IVRY | 16–13 | | | | |
| U. S. d'IVRY | | | | | | |
| OPERATIE 55 | H. B. DUDELANGE | 12–11 | U. S. d'IVRY | 17–10 | | |
| H. B. DUDELANGE | | | | | AJAX COPENHAGA | |
| | AJAX COPENHAGA | | AJAX COPENHAGA | 34–19 | 16–19 şi 39–15 | |
| | UNION HELSINKI | | | | | |
| RAPID VIENA | MEDVESCIAK | 18–14 | MEDVESCIAK | 14–12 | | MEDVESCIAK ZAGREB |
| MEDVESCIAK | DUKLA PRAGA | | | | | 20–24 şi 21–11 |
| KATTOWICE | | | | | MEDVESCIAK ZAGREB | |
| HONVED Bp. | KATTOWICE | 22–17 | BUREVESTNIK | 32–18 | 21–13 şi 13–21 | |
| | BUREVESTNIK | | | | | |

LYON — 3 APRILIE 1965
Finala „C.C.E." la handbal masculin
DINAMO BUCUREŞTI — MEDVESCIAK ZAGREB



*CU ACEST MECI — cel mai greu de pîna acum a inceput drumul echipei noastre campioane la handl Dinamo Bucureşti, spre finala C.C.E. Este vorba partida cu Vorwärts Berlin in care reprezentanţii no, au cîştigat cu 17—14. Era în ziua de 28 noiembrie 19 În fotografie, o imagine din acest prim meci. Mir Costache II pătrunde la semicerc şi va arunca la poar*

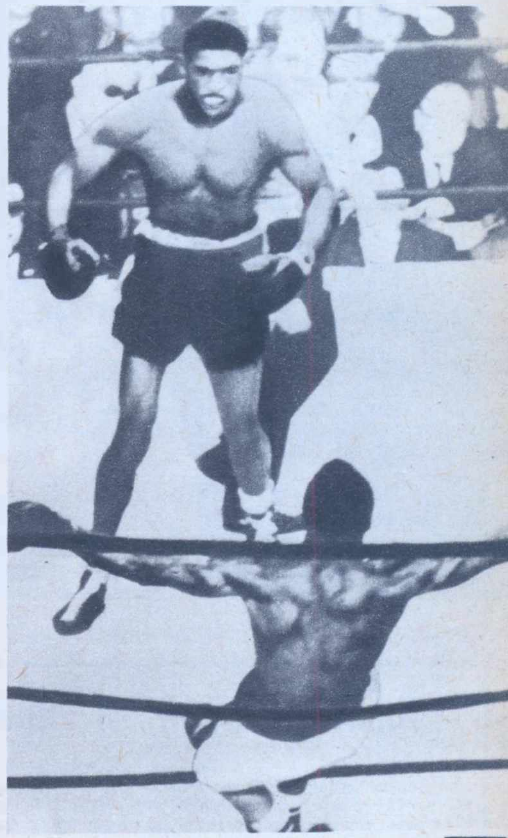
LUPTA dintre campioanele voleiului feminin din Romînia şi Ungaria pentru calificarea în etapa a treia a Cupei campionilor europeni a început. În prima partidă, Dinamo Bucureşti a învins pe Ujpesti Dozsa Budapesta cu 3—0 (15—4, 15—13, 15—10). Alăturat, vă prezentăm unul din atacurile dinamovistelor: Lia Vanea a tras puternic dar, de astă dată, blocajul campioanelor maghiare a reuşit să respingă.





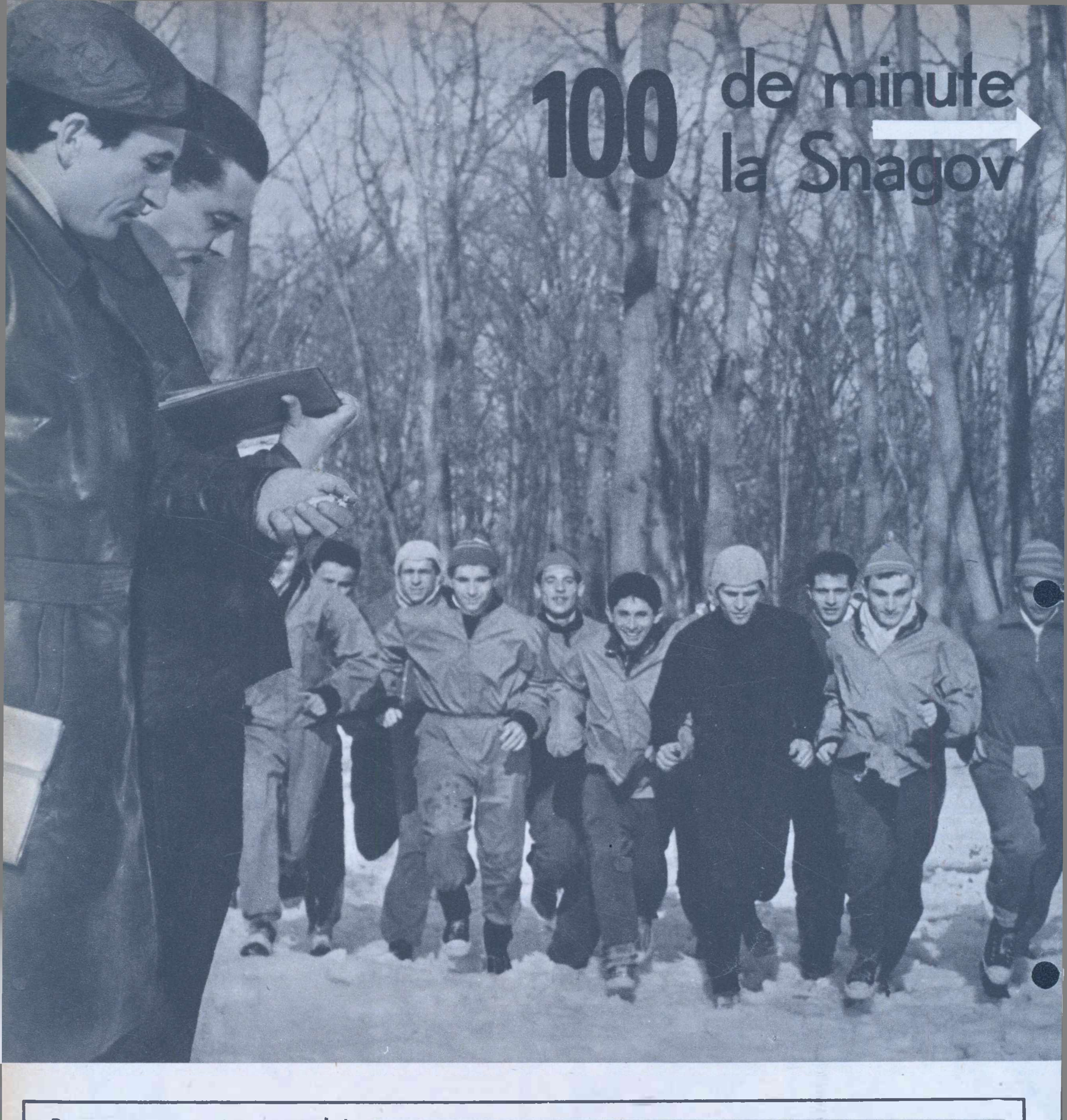
ÎN ULTIMA ediţie a campionatului mondial de hochei pe gheaţă, reprezentativa Uniunii Sovietice a realizat un adevărat tur de forţă, terminînd neînvinsă întreaga competiţie. Hocheiştii sovietici au reuşit astfel să cucerească pentru a cincea oară titlul de campioni ai lumii şi ai Europei (a treia oară consecutiv).

Iată-i în fotografie pe campioni. De la stînga la dreapta, rîndul întîi: Alexandrov, Firsov, Brejnev, Volkov, Kuzkin, Konovalenko, Zingher, Davidov. În rîndul al doilea: Loktev, Volkov, Maiorov, Ionov, Iakuşev, Ragulin, Ivanov, Starşinov, Almetov şi antrenorii echipei Cernîşev şi Tarasov.



**NOUL CAMPION mondial oficial de box la categoria grea, recunoscut de W.B.A. este negrul ERNIE TERREL, care s-a... jucat cu Eddie Machen in decursul celor 15 reprize desfăşurate la Chicago. Terrel este un adevărat colos al ringului: 1,98 m — 101 kg. Specialiştii îl compară cu Primo Carnera, considerîndu-l în plus un pugilist «ştiinţific», care ştie să utilizeze întreaga gamă de lovituri. În fotografie. Terrel şi-a trimis adversarul în corzi.**

# 100 de minute la Snagov



## Primii campioni ai anului

*Fotografia (autor:* T. Roibu) *vi-i înfăţişează pe* primii campioni ai anului, învingătorii din finalele republicane de cros ale ediţiei 1965. *Iată-i, de la stînga spre dreapta (nu în ordinea probelor, ci aşezaţi din punct de vedere... simetric):*

*DAN SĂVESCU (18 ani, membru al clubului Banatul, elev al antrenorului Emil Grozescu) — campion de juniori în proba de 3 000 m.*

*ELENA IONESCU (18 ani, Constructorul Bucureşti, elevă a antrenorului Ernest Radulian) — campioană de junioare în proba de 1 000 m.*

*NICOLAE MUSTAŢĂ (24 de ani, Dinamo Bucureşti, elev al antrenorului Mihai Tintorescu) — campion de seniori în proba de 8 000 m.*

*IRINA MICLOŞ-ZEGREANU (28 de ani, C.S.O. Baia Mare, elevă a antrenorului Ferdinand Moscovici) — campioană de senioare în proba de 1 800 m.*

*CONSTANTIN BLOŢIU (21 de ani, Rapid Bucureşti, elev al antrenorului Gheorghe Stănel) — cîştigător în proba de 4 000 m.*

*Îi felicităm şi le oferim primele buchete de flori din marea grădină a Primăverii!*



**Îl întîlnesc pe antrenorul Stănel:**

— Zi splendidă, azi. Încă puțin și nu mai vezi pic de zăpadă. Unde fac antrenamentul crosiștii? Mă interesează pentru «ultimul reportaj de iarnă».

— Îl planificasem în jurul lacului Herăstrău. Dar, acolo ne mai fiind zăpadă, am modificat... itinerarul alergării pe teren variat. Vom merge în pădurea Snagovului. Hai, cu noi, — **mă invită Stănel.** — În mașină mai este un loc și pentru fotoreporter.

**...«Cursa specială» face un ultim viraj și... iată-ne ajunși.**

**Pădurea Snagovului! Deasă. Înaltă. Desfrunzită.**

**Aici, zăpada — ascunsă de pomi — pare să reziste soarelui de primăvară. Este groasă, dar... înșelătoare. Unde pui piciorul, se topește imediat, arsă parcă cu fierul înroșit. Și piciorul se duce la fundul... apei.**

**Înoți plescăind și stropindu-te tot.**

**Totuși, este frumos. Cine știe, poate ar fi și mai frumos dacă ai avea niște cisme de cauciuc. Mi-ar prinde bine nu numai mie, ci și atleților. Aceștia, la înapoiere, după ce-au «decimat» zăpada din pădure timp de 100 de minute, și-au golit bascheții de apă, iar cînd i-am întrebat dacă nu le este teamă de răceală, mi-au răspuns, zîmbind, că sînt căliți.**

**...După ce și-au luat pulsul, atleții și atletele au pornit să-și consume rația de kilometri, străbătînd pădurea Snagovului în lung și-n lat, acompaniați de cîntatul păsărelelor și de privirile curioase ale căprioarelor...**

**Cei doi antrenori (pe care-i vedeți în fotografie, unul notînd — Tintorescu, celălalt cronometrînd — Stănel) priveau din cînd în cînd la ceas.**

**Mă apropii și-i întreb:**

— Cît mai au de alergat?

**Mi se răspunde printr-o întrebare:**

— În minute sau în kilometri? Un minut este egal cu 250 de metri, un kilometru este egal cu 4 minute, iar 25 de kilometri sînt egali cu 100 de minute — durata antrenamentului din după-amiaza aceasta.

**...La înapoiere, am stat de vorbă cu Barabaș. L-am întrebat cum se simte după antrenament. Rețin din răspunsul său:**

—Dacă are un «profil» metodic corect, antrenamentul nu mă sperie nici ca intensitate, nici ca durată. Zilnic, parcurg — în medie — 25 de kilometri. Un singur lucru mă sperie: terenul dur. Zdruncinăturile sînt groaznice și te scot din formă, îți taie tot cheful, ești ca într-o căruță care gonește prin tot felul de hîrtoape. Te dor toți mușchii. Prefer alergările pe iarbă. Sînt excelente pentru cizelarea tehnică.

**... «Cursa specială» face, din nou, un ultim viraj și... iată-ne ajunși. Acasă. Îmi dau seama că unii atleți nu au folosit la maximum cele 100 de minute: din cînd în cînd s-au aplecat pentru a culege din pădurea Snagovului ghiocei pentru atlete. Un... aconto pentru a X-a ediție a Crosului Balcanic (București, 11 aprilie).**

— H. C. —

Foto: **I. MIHĂICĂ**





# Codanele de la Roma

Elisabeta Baciu, Maria Filip, Alisa Melinte, Rodica Țarălungă, Georgeta Morărescu și alte 25 de fete din Roman. Despre ele ne-am propus să scriem sau mai precis, despre speranțele ce și le pun în ele cei doi antrenori de atletism — Nehoi Constantinescu și Nicolae Ruță. Avem și argumente: multe din cele 30 de fete care se pregătesc aproape zilnic pe pista stadionului sau în sălile de sport sînt adevărate speranțe ale atletismului, speranțe călăuzite cu multă migală și rîvnă de cei doi antrenori.

Dar mai bine să răsfoim notițele din carnețelul nostru, luate cu puțin timp în urmă pe pista stadionului din Roman.

...Antrenorii (cei doi de mai sus) discută nu știm ce; sîntem prea departe pentru a auzi — deocamdată. O duzină de fete, cam între 15—17 ani, profitînd de ocazie, se «bat» cu zăpada «mieilor»; o tînără codană și-a făcut chiar un bulgăre cît toate zilele (de nu l-ar expedia prea repede, ca s-o «prindem» pe peliculă).

— **Gata fetelor!** — le strigă antrenorul Constantinescu (un îndrăgostit sadea de atletism).

— **Mai lăsați-ne, mai lăsați-ne,** • răspunseră aproape în cor tinerele fete.

— **După antrenament, fetelor, haideți!** — replică neînduplecat antrenorul.

Și iată că începe antrenamentul. Mai întîi, toate iau «în primire» pista stadionului. Nu știm cîte ture au făcut. Dar n-am regretat, am aflat mai tîrziu. Apoi fetele sînt împărțite în două grupe pentru fiecare antrenor și timp de două ore ține-te să tot însemni și bineînțeles să tot faci poze.

— **Avem speranțe îndreptățite** — ne-a spus antrenorul Constantinescu după terminarea programului, în timp ce îl însoțeam spre vestiar. Puteți s-o notați pe Elisabeta Baciu, care a stabilit anul trecut un nou record republican de junioare: 1:17,4 pe 500 m plat și e totodată campioana țării. Ea este de altfel apreciată ca cea mai bună junioară din țară pentru probele de fond — 400 și 800 m plat. Face parte și din lotul republican. Adăugați-o apoi pe Alisa Melinte, altă componentă a lotului, care la 16 ani aruncă greutatea de 4 kg la peste 12 m, pe Rodica Țarălungă, elevă în clasa a VIII-a, — săritura în înălțime cu 1,38 m (calcă pe urmele Rodicăi Voroneanu, «crescută» tot aici la Roman, prima după Iolanda), Maria Filip, cronometrată cu 59 sec. pe 400 m plat, Georgeta Morărescu, o atletă talentată la aruncarea discului și a suliței și...

— **Să ne grăbim, interveni în discuție antrenorul Ruță.**

— **Sper să nu ne luați graba în nume de rău,** justifică antrenorul Constantinescu, **însă azi e ziua Elisabetei Baciu; împlinește 17 ani și ne-au luat-o fetele înainte. I-au adus flori, cadouri... «Festivitatea» a fost stabilită (fără știrea ei) pentru acum, la vestiar, și nu începe fără noi. Așa că... avem toate motivele să ne grăbim.**

Avem și noi un alt prilej pentru a folosi aparatul fotografic, mai ales că Elisabeta Baciu este cea mai mare speranță a celor doi antrenori din Roman.

**COSTIN CHIRIAC**

**ÎN FOTOGRAFII:**

**1. Alisa Melinte (elevă în anul III la Centrul școlar agricol nr. 2) «aruncă» zilnic zeci și zeci de bile, unele dintre ele, la peste 12 m — deocamdată...**

**2. O surpriză mai plăcută (Elisabeta Baciu împlinea 17 ani) nici că se putea. Cu toate că n-au găsit acum iarna flori «de elită», gestul colegelor a impresionat-o deosebit.**

**3. Una din grupele «codanelor» (printre ele Elisabeta Baciu, Maria Filip și Rodica Țarălungă) în timpul turelor de pistă.**

**4. Va reuși Elisabeta Baciu să-și «valorifice» bulgărele de zăpadă?**







PORTRET

# Bukossi

Farul este o echipă fără vedete de prim rang. Dar «galeria de portrete» a revistei noastre nu este un piedestal, ci un... binoclu, care se străduieşte să prindă, din cînd în cînd, în obiectiv, cite un profil. De astă dată e rîndul lui Bukossi.

De ce Bukossi? Pentru că inaintaşul Farului reprezintă un caz interesant, care poate să dea de gîndit multor jucători tineri.

*

*Iosif Bukossi s-a născut la 12 august 1936. la Mediaş şi a simţit că poate deveni fotbalist pe la 13 ani. cînd a început să joace la piticii Spartei. După vreo doi ani de «noviciat» la pitici, el a fost promovat la «seniorii» aceleiaşi echipe, in regiune. pentru ca în anul 1954 să urce la «Gaz Metan» şi. totodată. in echipa naţională de juniori, fiind considerat o mare speranţă, mai ales datorită tehnicii superioare şi şutului de kinogramă.*

*După un scurt provizorat la Progresul—C.P.C.S., Bukossi. mereu in... progres, trece la C.C.A., cînd echipa lui Apolzan se află la apogeu. Aici. însă. Bukossi nu izbuteşte să joace prea mult. În primul rînd. deoarece cvintetul militar se află la plafonul său maxim. iar in al doilea rînd datorită unei timidităţi care il impiedică pe tînărul jucător să dubleze bagajul său tehnic cu o declanşare de energie capabilă să-l impună. Situaţia se repetă la Dinamo Bucureşti (începînd din 1958). cînd. la umbra lui Ene, Bukossi păstrează «rezerva» pe care a avut-o în faţa lui Alexandrescu.*

*În 1961 Bukossi trece la Dinamo Obor. iar in ultima vreme la Farul. unde calităţile lui de tehnician şi tactician şi-au găsit o mai bună valorificare. Şi la Farul. însă, Bukossi a păstrat o exagerată... delicateţe. oscilînd intre postul de coordonator şi vîrf de atac. Această delicateţe (citiţi mai curînd «această dificultate în a da totul») şi-a pus amprenta pe întreaga lui carieră de fotbalist. De altfel. coechipierul său Tilvescu confirmă această părere. spunînd clar:* «Dacă Bukossi ar elimina o dată pentru totdeauna doza de emotivitate şi timiditate pe care o manifestă pe teren. ar putea să joace chiar şi în echipa natională».

*În ultima vreme. Bukossi a început să forţeze pregătirea. fiind hotărît să se bată pentru ultimii săi ani de fotbal. Ajuns la maturitate, Bukossi promite «să dea totul», pentru a şterge acum. in final, impresia de «floare de seră» pe care a lăsat-o deseori. Faptul pare pe deplin posibil. mai ales că atacantul Farului are multiple calităţi, fiind un jucător cu «studii superioare» în fotbal. De altfel. Bukossi a avut deseori prilejul să-şi însuşească din arsenalul fotbalului mondial. mai ales în prima tinereţe fotbalistică. Multiplu component al echipelor naţionale de juniori şi de tineret. el a jucat în multe ţări. din Olanda şi Irlanda de nord, pînă în ţările Orientului apropiat.*

*Exemplul oferit de Iosif Bukossi este plin de învăţăminte şi probează că talentul, oricît de mare. trebuie nituit cu zalele voinţei şi ale tupeului fotbalistic.*

*Iar iubitorii de fotbal, mai ales cei din Constanţa. păstrează convingerea că Bukossi însuşi va şti să rezolve pozitiv propriul său caz. pentru a proba că latenţa sa valorică a fost doar rodul unor împrejurări nefericite. Bukossi are datoria să ofere tinerilor săi coechipieri de linie (Ologu. Tufan. Tănase) ceva din bagajul său tehnico-tactic şi să ia de la ei combativitatea şi dîrzenia.*

*Pentru că niciodată nu e prea tîrziu...*

L Ch.



# PRIMELE JOCURI DIN





**STEAUA—ŞTIINŢA CRAIOVA 2—0.** După prima etapă, Constantin şi coechipierii săi s-au apropiat la un punct de liderul clasamentului, Dinamo Bucureşti, care a lăsat un punct la Oradea. Militarii au cîştigat relativ uşor în faţa craiovenilor, dar evoluţia lor în ansamblu n-a fost prea convingătoare. **În fotografie:** între craioveanul Popescu şi coechipierul său Jenei, portarul bucureştean Haidu sare acrobatic. Saltul lui este riscant, pare a gîndi Georgescu, şi — pentru orice eventualitate — îl dublează la distanţa cuvenită **(foto: ŞT. CIOTLOŞ).**



**Progresul — Minerul Baia-Mare 2—0.** În «cursa» pentru evitarea retrogradării, în care s-a angajat începînd cu prima etapă a returului, echipa remaniată a lui Titus Ozon a luat un start favorabil. Cu atît mai favorabil, cu cît cele două puncte cîştigate de Progresul au fost obţinute tocmai în dauna unei echipe care urmăreşte acelaşi obiectiv: «fuga» de locurile 13 şi 14 ale clasamentului. Că succesul bucureştenilor în acest joc n-a fost facil se vede şi din această fază: Mîndru şi trei coechipieri (Constantinescu, Ioniţă, Peteanu, de la stînga la dreapta), se opun acţiunii băimăreanului Czako (11).

**(foto: P. ROMOŞAN)**



**Ştiinţa Cluj–Petrolul Ploieşti 1–0.** Portarul ploieştean Ionescu a strălucit, apărînd aproape tot. Chiar şi un 11 metri! Spunem însă **aproape** tot, pentru că în minutul 30 el a fost bătut de lovitura de cap a lui Neşu. Alături, faza golului, iar în medalion autorul unicului gol al partidei, în duel cu ploieşteanul D. Munteanu

**(foto: I. MICLEA-MIHALE — Cluj).**

# CAMPIONATUL CATEGORIEI A



Fotbalul a reintrat «în actualitate»...

Primăvara ne-a adus din nou pe stadioane, în jurul aparatelor de radio, în fața televizoarelor, ne-a pus din nou în fața clasamentului și a întrebărilor de totdeauna: **Cine ia campionatul? Cine cade?..**

Începutul a fost promițător. Jocurile pe care le-am văzut nu ne-au putut entuziasma (firește, sîntem la început de sezon și orice motor trebuie încălzit înainte de a începe să funcționeze din plin, orice mașină trebuie mai întîi rodată...). Dar n-avem deocamdată nici un motiv să fim nemulțumiți. Și sperăm că etapa a treia a returului (înaintea căreia sînt scrise aceste rînduri) nu ne va dezminți. Totuși, așteptăm o dezmințire aceeia asupra concluziei că atacanții continuă să aibă un tir nereglat îndeajuns, concluzie pe care primele etape ne-au servit-o de o manieră destul de categorică. Să ne reamintim: în prima etapă (șapte meciuri), s-au înscris doar 10 goluri iar 9 echipe, din totalul celor 14, n-au reușit să marcheze nici un gol. În etapa următoare, numărul punctelor marcate a crescut, dar cifra a continuat să fie nesatisfăcătoare: 15 în șapte meciuri, adică un gol pentru fiecare echipă. Cei mai alarmați de ineficacitate trebuie să fie în primul rînd dinamoviștii bucureșteni și jucătorii Rapidului care, după două etape, nu se pot lăuda decît cu cîte un gol marcat. Prea puțin pentru înaintași ca Pîrcălab, Ene, Frățilă, Haidu, Năsturescu, Dumitriu II, I. Ionescu, Codreanu. Cît despre ieșeni, ei au așteptat — se pare — vizita Minerului Baia Mare pentru a sărbători primul lor gol din returul campionatului...

Așadar, ineficacitatea continuă să fie «tara» cu care echipele noastre au intrat în sezonul actual și pentru eliminarea căreia trebuie concentrate eforturile. S-a ratat mult, persistă «teama» unor jucători de a trage la poartă.

Remarcabilă, în schimb, buna pregătire fizică. Deși la început de sezon, partidele s-au desfășurat într-un ritm alert, cele mai multe echipe găsind resurse chiar pentru «forțarea» finalurilor. Jucătorii manifestă poftă de joc. Să sperăm că acest lucru nu este numai urmarea lunilor de stagnare și că pofta lor va crește... mîncînd.

R. U.



**ÎN FOTOGRAFII:**

**1. Portarul piteștean Matache a fost mai rapid decît Ion Ionescu și a blocat balonul la momentul oportun.**

**2. Codreanu primește felicitări meritate: șutul lui a adus Rapidului două puncte!**

**3. Năsturescu și Matache în duel aerian.**
(Faze din meciul Rapid—Dinamo Pitești, 1—0).

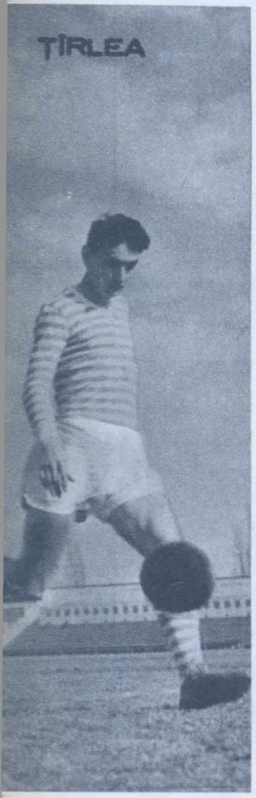
**4. Tînărul portar arădean Gaboraș privește balonul care s-a oprit în plasă. Șutul lui Haidu a fost imparabil.**
(Fază din meciul Dinamo București—UTA, 1—1).








# moment arădean


ȚIRLEA

Un moment arădean cu foarte mulți tineri în lot și cu speranțele de rigoare. Iar la urmă, o scurtă convorbire cu antrenorul **Nicu Dumitrescu,** bucureștean de origine, dar arădean prin vocație și stagiu: 20 de ani la U.T.A.

În primul rînd lotul — **(fotografia de jos).** În picioare, de la stînga: antrenorul secund **Reinhardt,** revenit de la Reșița, apărătorii **Cociuban, Igna** (fundaș de dată recentă), **Pecican, Weichelt** (portar), **Bermoser** (fiul fostului «amefist») **Bacoș, Mețcas, Czako II, Szabo** și antrenorul principal **N. Dumitrescu.** În rîndul de mijloc — mijlocașii: **Cernega, Chivu, Comisar, Axente, Gligor.** În rîndul de jos — inaintașii: **Steiner, Domide, Donciu, Țirlea, Floruț, Drăgulete, Sandu.** Lipsesc din acest lot lărgit: înaintașul **Pantea** și fundașii **Biro** (o achiziție recentă) și **Neamțu.**

În fotografia de sus, un «starter» **(Dumitrescu III)** și cinci sprinteri **(Igna, Donciu, Țirlea, Floruț** și **Drăgulete).** Pe linia de sosire se află **Reinhardt,** «cronometrorul».

*

Citeva cuvinte despre actuala formație arădeană. (Prezintă **N. Dumitrescu).** În poartă, **Weichelt,** excelînd prin... nesiguranță. Fundaș dreapta: în perspectivă un «duel» **Biro—Igna.** Central dreapta: **Bacoș** – progres, pe fond de sobrietate. Central stînga: **Mețcas,** baza apărării. Fundaș stînga: **Czako II,** în progres, dar cu destule lipsuri tehnice. În mijlocul terenului: **Comisar** — un spectaculos, cu randament insuficient. **Chivu** — harnic. Înaintași: **Pantea** — un combativ adecvat jocului modern. **Donciu** — un «munte» de forță, insuficient cizelat. **Țirlea** — Oh! Dacă am găsi o pilulă de vitalitate, ar fi cu o clasă peste ceilalți centri înaintași. **Floruț** — creierul echipei. **Domide** — «speranța mea tainică». **Drăgulete** — un jucător — tip Creiniceanu, cu toate calitățile și defectele.

Toți ceilalți sînt angajați în lupta pentru... calificare în formația de bază.

*

Și-acum, încheierea despre care vorbeam la început.

Tema: **«De ce juniorii arădeni, care manifestă frumoase posibilități la 17—18 ani, confirmă foarte greu la seniorat?»** (În ultimii zece ani, în ciuda **deverului** mare, doar cîțiva, printre care Jenei, Țirlea și Koszka se numără în rîndul fruntașilor.)

Antrenorul **N. Dumitrescu** încearcă o explicație în profunzime: **«Juniorii noștri nu au întotdeauna răbdare. Pentru ei fotbalul nu este principala preocupare. Nu vreau să discut aici dacă această atitudine e justă sau nu, dar vreau să arăt că de cele mai multe ori, juniorul nostru nu vrea să aștepte 4—5 ani după 18, pentru a-și continua munca dură de perfecționare fotbalistică, astfel incit să ajungă în prima echipă. Ca s-o spunem pe șleau, juniorul nostru, de cele mai multe ori absolvent al unei școli profesionale, acceptă ofertele echipelor mici, mulțumindu-se cu puțin. Fenomenul e aproape general. Dacă mai adăugăm că valorile fotbalistice de perspectivă vizează Capitala, iar absolvenții școlilor medii — echipele universitare, atunci avem tabloul general al juniorilor arădeni. Și, din păcate, nu numai al celor arădeni...»**

*

Această scurtă încheiere nu ni se pare lipsită de importanță. Ea poate constitui subiectul unor discuții interesante care să contribuie la elucidarea problemei creșterii și dezvoltării juniorilor care, după cum se știe, este principala problemă a fotbalului nostru.

**IOAN CHIRILĂ**


MEȚCAS



# Antrenorul Josef Marko:

# CVARTETUL OFENSIV

## POSPICHAL — MRAZ — MASNY — VALOŞEK —

# SPERANŢA NOASTRĂ



Echipa-tip a Cehoslovaciei 1964: În picioare, de la stînga la dreapta: Scherer, Pluskal, Popluhar, Kvaşniak, Lala, Schroif. În rîndul de jos: Mraz, Valoşek, Geleta, Pospichal, Bomba.

În cadrul planului de pregătire în vederea jocurilor din preliminariile campionatului mondial, reprezentativa de fotbal a Cehoslovaciei a întreprins recent un turneu în America de Sud şi Centrală, unde a evoluat sub numele de «reprezentativa categoriei A din Cehoslovacia».

Noul antrenor al reprezentativei cehoslovace, *Josef Marko*, care a preluat funcţia de la *Rudolf Vytlacil*, a putut verifica jucătorii pe care îi are la dispoziţie tocmai cu prilejul acestui turneu, care a cerut o bună pregătire fizică, tehnică şi tactică din partea fiecărui jucător.

La întoarcerea sa în ţară, antrenorul *Marko* a făcut o serie de declaraţii ziariştilor, din care spicuim:

*«Atît în timpul antrenamentelor cît şi în timpul jocurilor, mi-am notat totul în legătură cu comportarea jucătorilor. Toate aceste constatări le voi sistematiza şi le voi trimite în scris tuturor antrenorilor cluburilor care au jucători selecţionaţi, pentru a stabili de comun acord pregătirea lor viitoare.*

*Fotbaliştii care intră în vederea selecţionării au susţinut în cadrul turneului nouă partide, dintre care au cîştigat cinci, au «remizat» una şi au pierdut trei. Înfrîngerile au fost suferite în întîlnirile cu echipele Santos, Botafogo şi River Plata. E de menţionat că echipa braziliană Santos a jucat excepţional, mai ales că fiecare jucător primea, în caz de victorie, o primă substanţială.*

*Conform programului stabilit, în Chile trebuia să efectuăm 25 de antrenamente. În realitate am efectuat 38. N-am avut probleme cu aclimatizarea şi nici cu alimentaţia, astfel că jucătorii au putut fi supuşi la eforturi maxime. Am avut doi accidentaţi uşor: Schmucker şi Pospichal.*

*Dacă în Chile totul a fost bine organizat şi nu am avut de ce ne plînge, în Salvador situaţia s-a schimbat radical, mai ales din cauza climei, fapt care a influenţat negativ comportarea jucătorilor. S-a putut observa o anumită oboseală în rîndul jucătorilor. Mulţi dintre ei nu au mai dat randamentul scontat.*

*În privinţa jucătorilor din care va fi alcătuită reprezentativa de fotbal în vederea jocurilor din cadrul preliminariilor, cred că nouă dintre jucători sînt titulari aproape siguri. Mă refer la linia de apărare şi la linia de atac. După părerea mea, atacul format din Pospichal, Mraz, Masny, Valoşek îngăduie speranţe justificate.*

*Mai sînt probleme în privinţa liniei de mijlocaşi. Am încercat cîteva variante, însă am constatat că nu ştim să aplicăm cu succes ceea ce au demonstrat cu prisosinţă adversarii noştri: trecerea rapidă din atac în apărare.*

*În privinţa sistemului de joc, înainte de turneu a fost stabilit că echipa va juca «4-2-4», punîndu-se accentul pe atac.* (Anul trecut echipa reprezentativă a aplicat varianta 4-3-3). *Acum sarcina fiecărui jucător este de a trece cît mai repede din atac în apărare. Acest element constituie încă punctul slab al echipei şi va trebui să-l remediem în cel mai scurt timp».*

În ceea ce priveşte programul de pregătire al echipei Cehoslovaciei în vederea primului meci (25 aprilie, cu Portugalia), acesta a fost alcătuit pînă în cele mai mici detalii.

După cum se ştie, partida va avea loc pe stadionul «Slovan» din Bratislava, a cărui capacitate este de cca. 50 000 de locuri.

Partida cu Portugalia va avea două... uverturi: sîmbătă 24 aprilie, viitoarea echipă olimpică a Cehoslovaciei va juca cu Austria B la Plzen, iar duminică 25 aprilie, în deschidere la meciul Cehoslovacia — Portugalia, va avea loc partida dintre reprezentativele de juniori ale Cehoslovaciei şi Austriei.

Cînd reprezentativa cehoslovacă joacă la Bratislava, locul tradiţional de pregătire a naţionalei cehoslovace este regiunea deluroasă din apropierea Bratislavei, aflată în imediata apropiere a lanţului muntos — Carpaţii mici. Este vorba de staţiunea de odihnă Harmonia, unde există mai multe cabane. Fotba liştii cehoslovaci vor fi cantonaţi l cabana «Kablo», nu departe de locali tatea Pezinok.

Atît cabana cît şi împrejurările au fos vizitate de reprezentanţii federaţiei d fotbal din Slovacia, care s-au declara mulţumiţi de cele constatate. Lotu cehoslovac va cuprinde 16 jucători, plu antrenorul J. Marko.

Ultimul joc de verificare va avea lo la 21 aprilie, în localitatea Piestany după care jucătorii se vor reîntoarc la cabana care le-a fost rezervată, urmînd ca în ziua meciului să se deplaseze la Bratislava.

Lotul lărgit al jucătorilor cehoslovaci cuprinde deocamdată pe următorii (în ordinea alfabetică): *Bencz, Bomba, Cvetler, Fillo, Geleta, Horvath, Hrdlicika, Kos, Kouba, Kvaşniak, Lala, Masny, Masopust, Maşek, Mraz, Pluskal, Popluhar, Pospichal, Schmucker, Schroif, Svajlen, Taborsky, Valoşek, Vecerek, Vojta, Weiss.*

*

Campionatul cehoslovac a fost reluat la 14 martie cu prima etapă a returului şi va continua pînă la 18 aprilie. De la 18 aprilie echipa reprezentativă se va pregăti pentru meciul cu Portugalia.

Campionatul va fi reluat cu etapa din 2 mai şi se va mai desfăşura la 5 mai, 16 mai, 19 mai şi 23 mai, cînd echipa urmează să se pregătească în vederea meciului cu Romînia, care va avea loc, la 30 mai, la Bucuresti.

**VITALI BENKOVSKI**



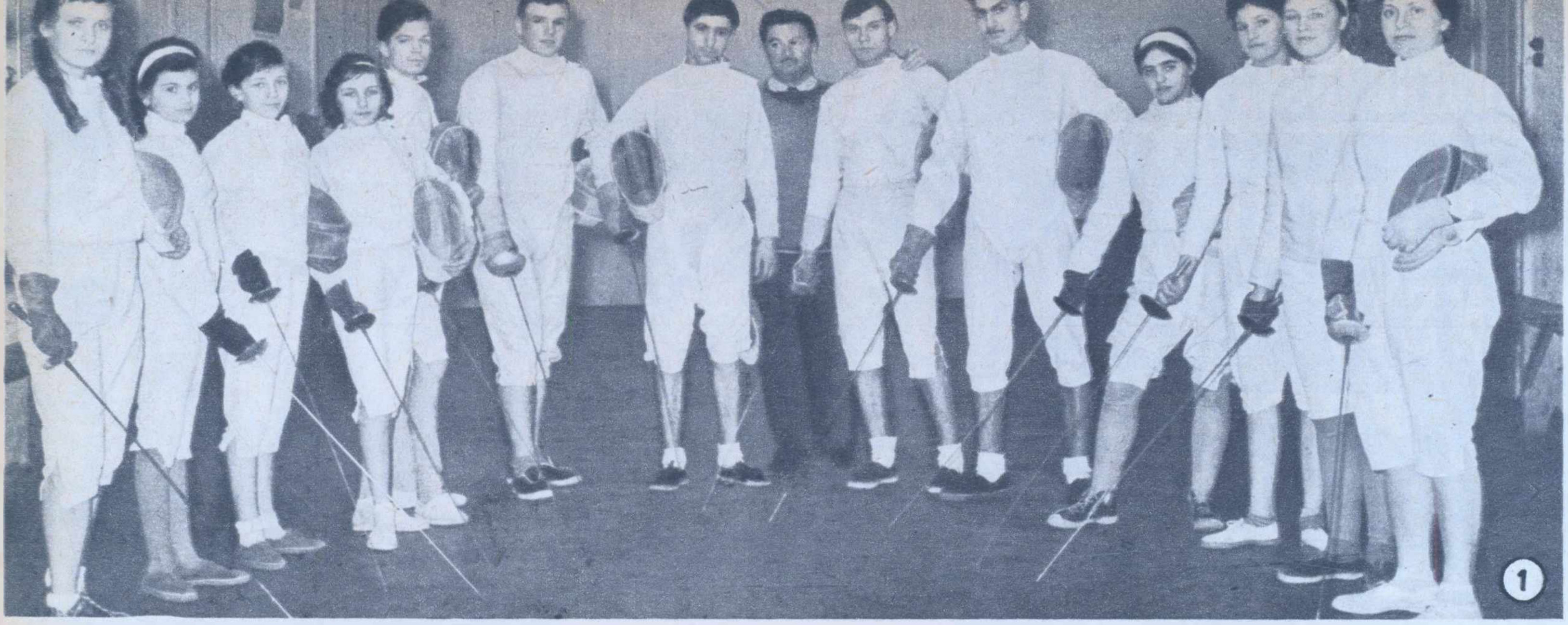
«Bătrînul» Masopust (în alb), cel mai bun jucător european al anului 1962, continuă să fie unul din «posibilii» dirijori de la mijlocul terenului.

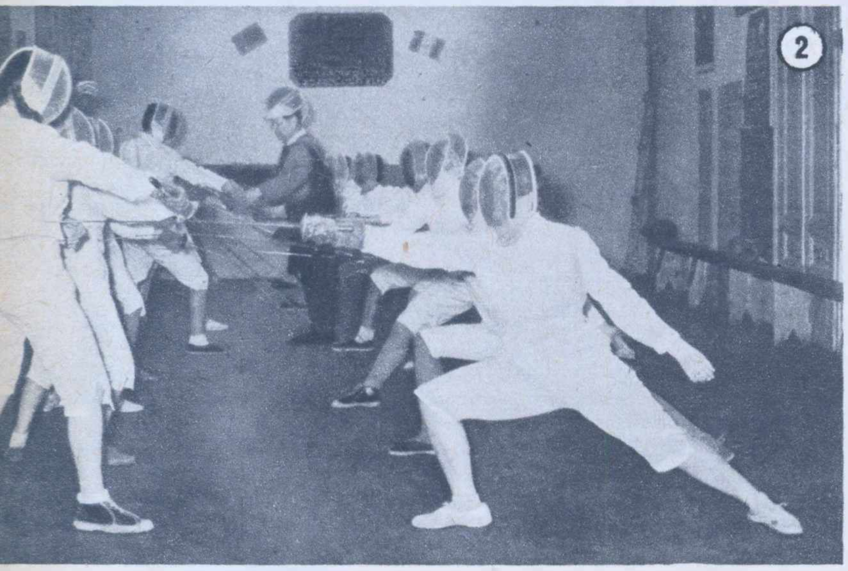


Masny



N





# „Floretele“ sătmărene

*— Vă rog să vă scoateți măștile și să întrerupeți puțin lucrul, pentru a vă prezenta cititorilor noștri!*

Satu Mare. Asociația sportivă Unio. Secția de scrimă. Un «detaliu» din cei aproape 80 de sportivi legitimați (de la stînga spre dreapta): Stela Ungureanu — 15 ani, Aneta Cosma — 11 ani, Eva Lengel — 12 ani, Eva Polloi — 12 ani, Cornel Chișu — 16 ani, Ioan Zaha — 16 ani, Zaharia Todincă — 19 ani, antrenorul Alexandru Csipler, Ioan Neagu — 16 ani, Mircea Chiș — 16 ani, Agneta Kerekgyarto — 13 ani Magda Donca — 12 ani, Eva Lucky — 14 ani, Elena Samșudeanu — 30 de ani. *(Foto 1).*

*Din acest grup, cea mai mare valoare a avut-o Elena Samșudeanu — prima maestră a sportului la scrimă, iar speranța nr. 1 este Ion Zaha. Dar, să-i lăsăm pe sportivi să-și continue lucrul. Am uitat să vă spun din capul locului că programul acestei săli trebuie respectat... ca la căile ferate. Orice lipsă de punctualitate, cît de mică, poate produce o... ciocnire între grupele de vîrstă.*

Lucrul a fost reluat. *(Foto 2).* Imaginea sugerează o comparație: fiecare sportiv este un dublu... interpret: și «albină», și «apicultor».

*Pomeneam mai sus de grupele de vîrstă. Să vă dau cîteva amănunte. Antrenorul Csipler a reușit să introducă o «programă analitică» pentru învățarea scrimei. Ca și la școală. Întîi «abecedarul». Dacă la vîrsta de 8 ani copilul nu a reușit să învețe pe de rost «abecedarul scrimei», el nu... promovează. Dreptul de a te pregăti pentru mari performanțe în scrimă îl ai la Satu Mare numai dacă reziști selecției. Pentru fiecare oră de pregătire, pentru fiecare metru patrat din suprafața sălii, există o solicitare de necrezut. Antrenorul Csipler mi-a arătat un dosar conținînd aproximativ 200 de cereri primite în ultimele luni din partea acelor copii care vor să se dăruiască acestei discipline. Cele mai multe din ele sînt amînate spre rezolvare sine die, din lipsă de... posibilități tehnice.*

*Accesul în sală, pe lîngă spiritul disciplinat și calitățile fizice, îl mai asigură și comportarea la școală. Cei mai mulți sportivi au notele 9 și 10. O notă 7 produce imediat bujori în obraji, iar un 6 ia dreptul participării la antrenamente.*

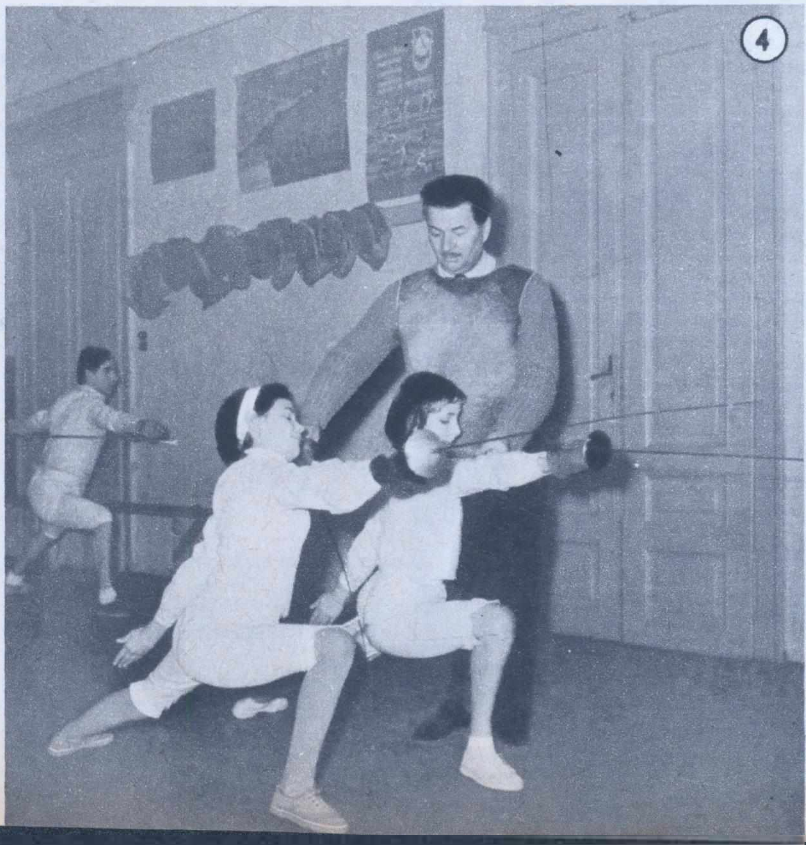
Antrenorul Csipler are acest baston *(foto 3)* nu pentru a asigura... disciplina. În ziua reportajului, l-am găsit chinuit de o criză de sciatică. Dar, la datorie. Mi-a declarat că nu se va da bătut cu una cu două în fața sciaticei, că speră ca la 60 de ani să simtă în Mexic bucuria pe care nu i-au dat-o Helsinki, Melbourne, Roma și Tokio. Sportivul fără armă se numește Mircea Orha, și are 10 ani. Vizează asalturi sonore peste opt ani, în aceeași «școală a lui Csipler».

*În legătură cu lucrul în perspectivă, am reținut că antrenorul Csipler folosește o serie de metode. De pildă, selecția permanentă este îmbinată cu o însușire a cunoștințelor tehnico-sportive curgătoare, fără nici un fel de forțări. De asemenea, Csipler acordă multă importanță rolului pe care-l joacă ambiția în cucerirea măiestriei sportive. În acest scop, el a amenajat un panou cu un număr fix de rame. Cei mai buni 10 scrimeri au dreptul să-și pună fotografia în ramă. Scăderea valorii sau plecarea din asociație atrag imediat scoaterea fotografiei din ramă. În locul ei apare un mare semn de întrebare. Fiecare luptă să fie el acela care îndepărtează semnul de întrebare.*

Aceste fetițe *(foto 4)* au depășit de 3—4 ani stadiul «abecedarului». Ele învață acum «algebra» și «trigonometria» scrimei. Nu este exclus ca peste alți 3—4 ani să li se confere «Rama».

**HORIA CRISTEA**
Foto: **ȘTEFAN CIOTLOS**





# PROMISIUNILE MICILOR „NORDICI"

## LA VATRA DORNEI: „Numai ursul va mai hiberna!"





Unsprezece copii pe schiuri. Ai zice: o echipă de fotbal dintr-un campionat de pitici, care-și desăvîrșește pregătirea fizică generală într-un fel atractiv. Dar să lăsăm... poveștile: campionatele de pitici sînt, din păcate, rare, iar fotbaliștii pe schiuri...

Copiii din fotografie sînt schiori. Atît și nimic mai mult. Cînd au fost selecționați și dotați cu schiuri... adevărate, ei au promis profesorilor de la Școala sportivă de elevi: «La noi numai ursul va mai hiberna! Vrem ca pe podium să urce și schiorii dorneni!».

S-ar putea obiecta că n-ar fi vorbit ei chiar așa, pentru că prea mare le-a fost emoția cînd s-au văzut pe schiuri noi-nouțe, viu colorate și lucitoare. N-or fi vorbit ei tocmai așa, dar așa au gîndit.

Pentru argumentare (dacă mai e nevoie): trei întrebări și trei răspunsuri.

S-a ajuns la concluzia (după ani și ani) că la Vatra Dornei este un... climat favorabil sporturilor de iarnă? Da!

S-a ajuns la concluzia că schiurile fabricate la Reghin (deocamdată încă cu... zgircenie) sînt mai bune decît «doagele» îndoite și cioplite în atelierul propriu, atunci cînd aspiri la intietate? Da!

S-a ajuns la concluzia că «deschizătorii de pîrtie» trebuie aleși din mijlocul acelora de vîrstă fragedă? Da!

Așadar, să urăm acestor unsprezece ambițioși mult succes în respectarea promisiunii lor. Iată și numele lor în... avancronică, de la stînga spre dreapta: Vasile Marcu (14 ani), Ion Negrea (15), Constantin Gorea (15), Ion Fieraru (13), Filip Giosan (14), Brăduț Iedinachevici (13), Nectarie Silvestru Malanca (14), Constantin Rusu (13), Iosif Esman (15), Marian Popa (14), Petru Fodorea (14) — cu toții «alpini». În cealaltă fotografie, «colegii lor de ambiție» — «fondiștii»: Sabin Moldovan (17), Ioan Cazacu (16), Maria Tărniceru (16), Adriana Rusu (16), Gabriela Bighiu (16), Nicolae Buta (18), Virgil Bighiu (18) și antrenoarea lor, profesoara Rodica Șindilaru-Pal.

## LA RĂDĂUȚI: „Hocheiul va prinde iarăși aripi!"





Pînă în 1960, «crosele» rădăuțene s-au bucurat de o bună faimă. O serie de jucători, printre care Petre Șerbănescu, Iosif Sofian, Sorin Ciubotaru, Octavian Corduban și Ion Lungu, s-au dovedit capabili să întărească loturile unor echipe bucureștene.

Din acel an (întrucît federația de specialitate a fost de părere că este mai bine să se renunțe la campionatul pe categorii), a fost introdus un nou sistem competițional (în vigoare și în prezent), potrivit căruia, dacă vrei să ajungi să stai cot la cot cu cei mai buni, trebuie să te califici, oarecum ca în «cupă». Din păcate, noul sistem competițional a influențat negativ dezvoltarea hocheiului în Rădăuți, deoarece în această localitate nu au mai fost programate meciuri cu echipe din categoria A.

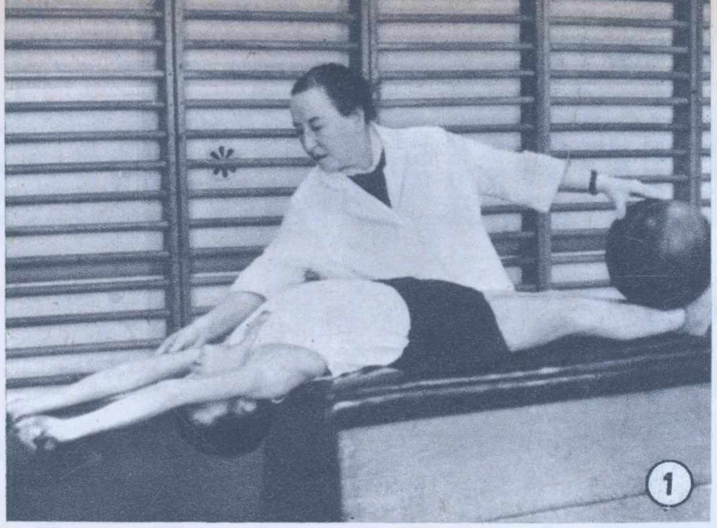
Nu au mai venit echipe «tari», s-au împuținat spectatorii, a scăzut exigența, jucătorii nu și-au mai dat silința etc. etc.

Și iată că în acest oraș, cu o veche tradiție în hochei, unde există din abundență materie primă, adică ger, care dispune de trei patinoare în stare să facă față unui număr de cel puțin o mie de «patine» (notați: prima condiție ca să joci bine hochei este să știi să patinezi!), au început să fie date uitării crosa și pucul!

Acestui dezinteres i s-a pus însă acum capăt. Antrenorul Ștefan Tomovici, fost internațional, a reușit să-i convingă pe rădăuțeni că și la ei s-ar putea vorbi de... pasărea Phoenix. Rezultatul? Două patinoare au fost puse exclusiv la dispoziția copiilor și tineretului. Din rîndurile acestor sute de mici sportivi, cei mai dotați și mai sîrguincioși sînt selecționați pentru al treilea patinoar, acela cu mantinele, unde primesc patine, crosă și puc, precum și toate noțiunile necesare practicării unui hochei de calitate. Calea aceasta, de a înlocui indiferența «bătrînilor» cu optimismul tinerilor, se pare că va da, nu peste prea mulți ani, primele rezultate.

În fotografii, antrenorul Tomovici cu o parte din copii (stînga) și cu o parte din juniorii care alcătuiesc echipa de... seniori (dreapta).

# Dispensarul central pentru sportivi





Vasilica Dimancea — instructor de
ră fizică medicală — lucrînd cu
din micuții ei pacienți.
n sala mică de terapie individuală
Iulian Radoviçi execută cu două
ive fruntașe un program de
ră fizică medicală pentru corec-
unor ușoare deficiențe fizice.
Rugbistul Vasile Rusu la controlul
co-sportiv. Dr. Wilhelm Wagner
uează probele respiratorii.
Un grup de sportivi în sala de
ră fizică medicală rezervată celor

Foto: I. MIHĂICĂ

Avem in fața noastră un teanc de scrisori, cărți poștale, cărți poștale ilustrate, toate expediate pe adresa: *Dispensarul Central pentru Sportivi*. Splaiul Independenței nr. 19. Iar mai jos: «*pentru tov. Vasilica Dimancea*», «*pentru dr. Georgeta Băjenaru*», «*pentru prof. Cornelia Voiculescu*»...

O ilustrată ne reține atenția. Peisajul pare cunoscut. Intoarcem ilustrata. Da, este Lacul Ciucaș din Tușnad. Parcurgem rindurile scrise citeț. «*Tovarășa Dimancea, astăzi, 2 mai 1964, am urcat din Tușnad pînă la Lacul Sf. Ana, drum de 5 ore (dus și întors), pe care l-am făcut cu multă ușurință datorită mușchilor formați la orele de gimnastică medicală conduse de dv. Vă mulțumim pentru munca dv. și vă oferim această mică amintire. Excursia am făcut-o cu părinții mei care, datorită faptului că nu au făcut nici un pic de gimnastică, au obosit mai mult decît mine*». Semnat — *Ovidiu Anghel*.

O rugăm pe tovarășa Dimancea să ne arate fișa medicală a lui Ovidiu. În dreptul unei rubrici stă scris: scolioză dorso-lombară dreaptă, cu asimetria omoplaților. Scurtarea membrului inferior drept cu 0,5 cm. Începe tratamentul in februarie 1964... Noiembrie 1964 — ultimul control medical: nu mai prezintă scurtare — scolioza mult ameliorată — forța musculară crescută...

După parcurgerea conținutului scrisorilor și a celorlalte cărți poștale ilustrate, iată-ne pe deplin edificați. De altfel, despre munca plină de roade a personalului acestui for dătător de sănătate aveam numeroase informații. Aflasem, de pildă, că in 1964, la Dispensarul Central pentru Sportivi, au fost acordate 61 400 consultații și tratamente de cultură fizică medicală la copii și adulți; cu 20 000 de consultații și tratamente mai mult decît in 1963. Cifra este intr-adevăr impresionantă, iar dacă ne gîndim la eficiența tuturor acestor consultații și tratamente, oglindită in parte și în cuvintele de mulțumire pe care le conțin sutele de scrisori primite la dispensar, ne dăm seama de utilitatea acestei instituții. Mii și mii de tineri sînt tratați aici, cu ajutorul culturii fizice medicale, pentru a li se ameliora anumite deficiențe fizice; sute și sute de sportivi fruntași sint ținuți sub control și li se acordă in permanență asistența medico-sportivă necesară, în vederea creșterii capacităților funcționale. În urma accidentelor suferite la antrenamente sau in concursuri au fost tratați la dispensar și și-au reluat activitatea sportivă maestrul emerit al sportului D. Pirvulescu, rugbistul M. Țibuleac, hocheiștii A. Biro și I. Sofian, canotorul I. Petrov, scrimerul D. Mustață și mulți, foarte mulți alți sportivi. Și totuși, directorul dispensarului, doctorul Constantin Ionescu, nu se arată pe deplin satisfăcut.

— *Este adevărat că am obținut unele rezultate bune. Am fi putut face însă și mai mult dacă nu ne-am fi lovit și nu am continua să ne lovim de lipsa de sprijin din partea unor părinți, din partea unor sportivi și chiar a unor antrenori. Nu toți părinții înțeleg să supravegheze îndeaproape frecvența copiilor lor la orele de tratament prin cultură fizică medicală. Întreruperea tratamentului după 2—3 ședințe și reluarea lui după un an sau chiar doi ne îngreunează munca, iar rezultatele nu pot fi sută la sută satisfăcătoare. La acest capitol ui voi da exemple. Aș vrea să arăt, însă, ce înseamnă lipsa de colaborare dintre dispensar și antrenori.*

*Există antrenori ca Viorel Moraru la rugbi, Augustin Botescu la fotbal, Petre Cișmigiu la tir și alții, cu care colaborăm la modul ideal. Ii trimit cu regularitate, pe cei pe care ii pregătesc, la controlul medico-sportiv și țin seama de indicațiile noastre. Alții însă... Gheorghe Fiat, de pildă, antrenorul boxerilor de la clubul Steaua, i-a permis unui sportiv al său* (Ion Dinu) *să intre in ring, să boxeze, după ce in urmă cu numai două săptămîni, intr-un meci, boxerul respectiv fusese făcut k.o. Același lucru s-a petrecut și cu boxerul H. Low. Și exemple asemănătoare de antrenori de box și de sportivi care nu țin seama de anumite dispoziții regulamentare și ocolesc în mod sistematic dispensarul nostru, mai pot fi citate.*

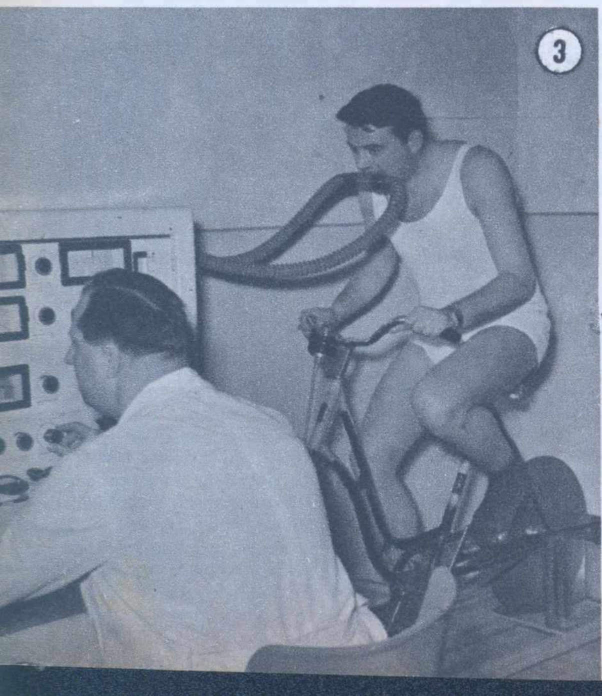
*Alți antrenori ne fac greutăți, iar lor își fac un deserviciu atunci cind anunță prezentarea sportivilor lor la controlul medico-sportiv, pentru ca mai apoi să nu se mai prezinte. Astfel s-a întîmplat cu Ion Petru, antrenorul echipei feminine de gimnastică a clubului Olimpia. Acesta s-a prezentat la dispensar, a obținut programarea la control a gimnastelor sale, dar a uitat să vină la data și ora fixată. Și nici nu s-a mai prezentat.*

*Se știe că inaintea fiecărei competiții sportive, a fiecărui joc, antrenorul are datoria să prezinte arbitrului desemnat să conducă intîlnirile, legitimațiile sportive ale celor pe care-i antrenează, purtind pe ele și viza la zi a dispensarului sau a medicului de specialitate (în funcție de categoria sportivului). S-a intîmplat insă ca pentru unii sportivi, cărora nu li s-a acordat viza de sănătate din motive bine intemeiate, antrenorul să ceară totuși participarea lor in concurs, cu avizul medical al unui medic pediatru sau chiar veterinar...*

*Unde duc toate aceste procedee «de loc sportive» nu este cazul să mai insist. Voi mai arăta doar că exemplele de antrenori care ne produc greutăți sint destul de multe... Și printre ele, la loc de frunte s-ar situa, fără îndoială, numele celor mai mulți dintre antrenorii echipelor de fotbal de categorie A.*

Întrerupem aici șirul exemplelor, al cazurilor concrete pe care ni le-a relatat tov. dr. C. Ionescu, în dorința sa de a ilustra cit mai bine urmările lipsei de colaborare dintre antrenori și personalul medical al dispensarului. La toate acestea, la consecințele pe care le pot avea lipsa de colaborare și de sprijin cu bunele intenții ale personalului medical din dispensarul central pentru sportivi, ii lăsăm să mediteze pe toți antrenorii vizați, ca și pe antrenori, sportivii și părinții care nu au fost citați aci, dar care se simt cu «musca pe căciulă».

G. ȘTEFĂNESCU





## DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI



## PE GHEAȚĂ

În timpul iernii, membrii asociației sportive «Preparatorul» din Lupeni au avut la dispoziție un patinoar pe gheața căruia au desfășurat o vie activitate.

Iată în fotografia alăturată o fază din meciul de hochei dintre juniorii «Preparatorului» și o echipă a salariaților de la Preparația cărbunelui. Juniorii au cîștigat partida cu 8—6.

Foto: **IOSIF THELLMANN**
— Lupeni —

## Cu încredere în viitor...



...pornesc fotbaliștii de la «C.F.R.—B.M.» în returul campionatului de fotbal al raionului Grivița Roșie. În tur ei s-au situat pe locul II, la egalitate de puncte cu colegii lor de la «C.F.R. Victoria», clasați pe primul loc. Pentru acest rezultat bun, mențiuni speciale se cuvin: mecanicului Șerban Nicolae, tinerilor ingineri L. Diculescu și A. Neagu, studentului Sebastian Bogdea și antrenorului Chirulescu.

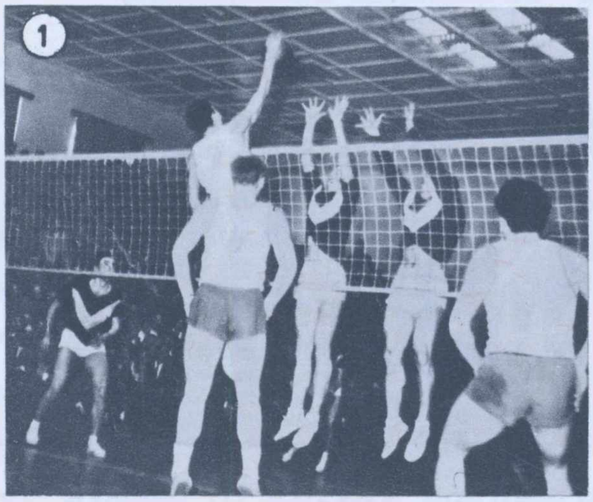
Fotbaliștii de la «B.M.» (în fotografie), mai optimiști ca oricînd, speră să termine campionatul pe primul loc pentru a-și împlini visul: promovarea în campionatul orășenesc.

**C. DUMITRESCU**
— **București** —

## DERBI VOLEIBALISTIC

*Una dintre cele mai frumoase partide de volei pe care spectatorii din Brașov au avut prilejul să o urmărească a fost, fără îndoială, cea dintre echipa locală Tractorul și Rapid București. Meciul, terminat cu victoria gazdelor (3—1), a captivat prin ridicata valoare tehnică, prin spectaculozitate. Alăturat vă redăm imagini din această partidă. 1) Trei maeștri emeriți ai sportului față în față: Fieraru (nr. 7) in atac, Nicolau și Plocon în apărare. 2) Tînărul voleibalist brașovean Bartha a devenit intr-un singur an component de bază al echipei, iar aportul său în meciul cu Rapidul a fost substanțial.*

**VICTOR SECĂREANU**
— Brașov —







**ANTRENAMENT SOLITAR. Un pom uriaș, desfrunzit poate pentru a suta oară de viscole, și un atlet, mic cît o furnică. Atletul din fotografie este fondist și se numește Andrei Barabaș. El parcurge zilnic 20—30 de kilometri, ca să ia de cîteva ori pe an startul în competiții.**

Foto: **M. IOAN**
— București —

## POȘTA REDACȚIEI

**BARBU LECA—Valea Măcrișului.** În revista noastră, la rubrica de fotbal, au apărut și portretele sportivilor de care amintiți. Revedeți colecția. În numărul 11 (106), din iunie 1963, veți găsi portretul lui Constantin și în numărul 21 (140), din noiembrie 1964, pe cel al lui Pavlovici. Nu are nici un sens să revenim. Acum vin la rînd alți fotbaliști mai puțin cunoscuți.

**COSTEL PENEȘ—Tg. Jiu,** dorește să facă schimb de ilustrate, autografe, ziare și reviste, toate avînd ca temă Jocurile Olimpice. Amatorii îi pot scrie pe adresa: **str. Comuna din Paris nr. 18, Tg. Jiu.**

**PETRU ROMÎNU—Timișoara.** Legitimația de care amintiți nu vă dă dreptul de liberă intrare la manifestațiile sportive.

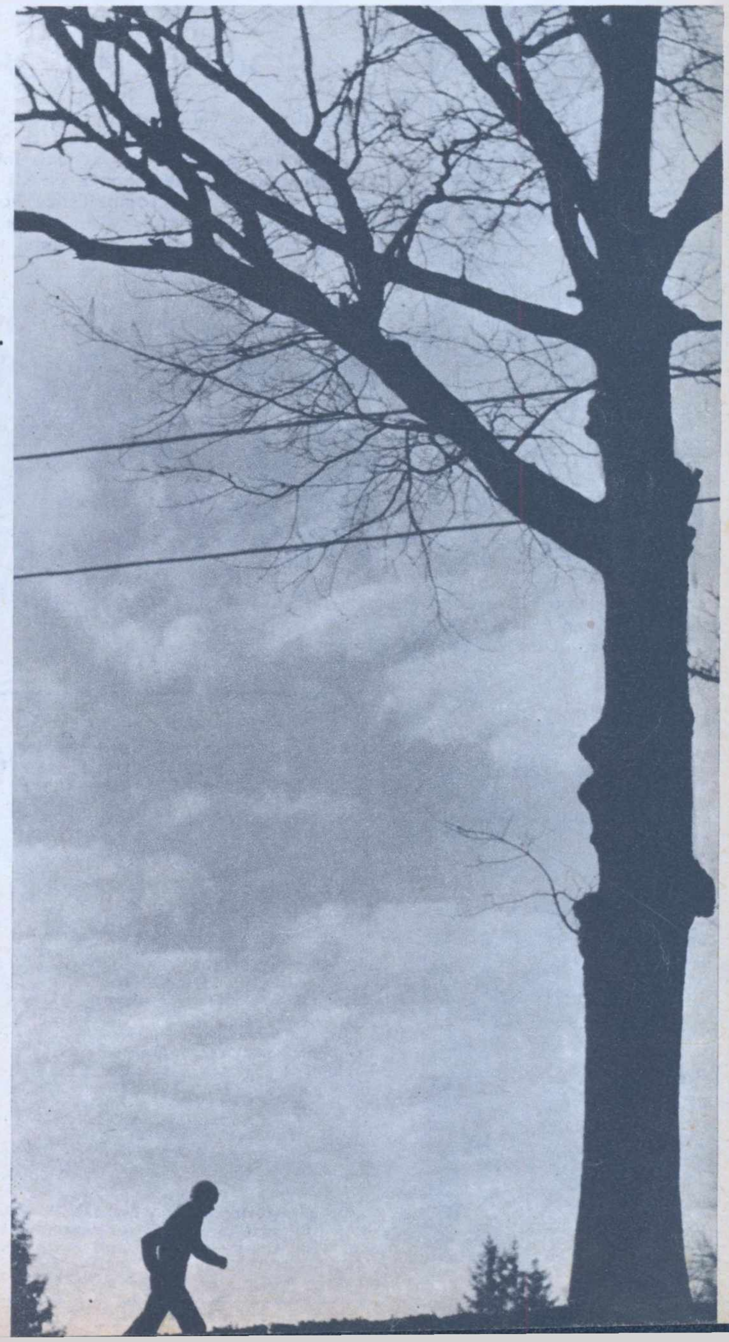
**ION BOGDAN—București.** 1. Aveți dreptate și dv. și colegul cu care ați avut discuția. Echipa de fotbal Minerul Lupeni este pregătită în prezent de doi antrenori: Ilie Cricitoiu și Viorel Tîlmaciu. 2. Iată lotul Minerului Lupeni: Mihalache, Sziklai, Stanciu, Staudt, Dan Alexandru, Luban, Szeneș, Ambruș Zoltan, Basarab, Cotroază, Sima, Cărare, Sopterean, Pleian, Ciurdărescu, Precup, Toia, Ologu.

**CRISTIAN ISTRĂTESCU—Zalău,** pune la dispoziție amatorilor colecția revistei «Sport» pe anii 1963 și 1964. I se poate scrie pe adresa: str. Crasnei nr. 14, Zalău, Reg. Cluj.

**CORNEL PÎRVAN—Hurezani.** 1) Fotbalistul Mîndru este în continuare legitimat la Progresul București. 2) Sîntem de părerea dv.: o notă proastă fotbaliștilor Constantin și Suciu de la Steaua București cărora le-ați scris și nu v-au răspuns. Mai încercați...

**IOAN RONCEA—Brad.** 1) Primul meci de fotbal dintre reprezentativele Romîniei și Belgiei a avut loc la 10 iunie 1937 la București. Rezultat: 2—1 pentru echipa noastră. 2) Iată și formația Spaniei care a fost învinsă la București cu 3—1 (2—0): Vicente–Rivilla, Rodri, Calleja – Paquito, Glaria – Collar, Amancio, Veloso, Guillot, Gento. 3). Fotbalistul Gheorghe Faur nu și-a schimbat clubul; joacă tot la C.S.M.S. Iași.

**NICULAE CONE—Tr. Măgurele.** 1) Fotbalistul Carol Crăiniceanu de la Steaua s-a născut la Lupeni, 1 februarie 1939. 2) Celebrul fotbalist Alfredo di Stefano joacă în prezent la echipa Espanol din Barcelona. 3) Recordmana mondială și olimpică Iolanda Balaș are 28 de ani. 4) Socotind după rezultatele anului trecut, cea mai bună echipă de rugbi din lume pare a fi formația reprezentativă a Noii Zeelande.



# MAGAZIN sportiv

## ÎN CURÎND, PIATRA GOALĂ

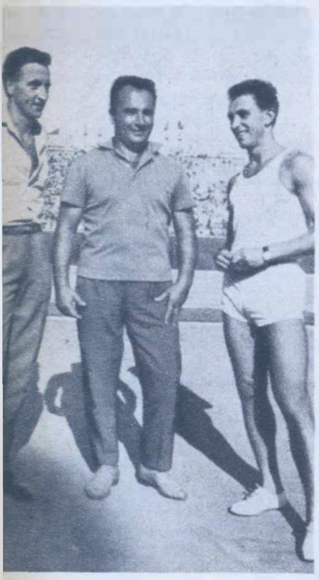
*Şi pe vîrful munţilor iarna şi-a pierdut din puteri. Nu peste mult timp, maeştrii sportului în alpinism Matei Schenn şi Ladislau Karacsonyi de la A.S.A. Braşov (în fotografie) îşi vor relua lupta crîncenă cu piatra goală, desghiocată. Şi cît de pasionantă e lupta asta în care omul se sprijină chiar de... adversarul direct!*

Foto: **EMILIAN CRISTEA**



## O amintire...

*din albumul profesorului Constantin Căpăţînă de la Şcoala pedagogică din Buzău. Cu 12 ani în urmă, cei doi tineri pe care desigur dumneavoastră i-aţi recunoscut (în stînga voleibalistul Horaţiu Nicolau, în dreapta atletul Şerban Chiochină) i-au fost elevi la Şcoala medie din Petroşeni. Anul trecut, cu prilejul Spartachiadei republicane, profesorul s-a reintîlnit pe stadionul «23 August» cu foştii săi elevi şi, după cum vedeţi, nu a scăpat prilejul unei fotografii-amintire.*





**CUNOSCUTUL SCHIOR francez François Bonlieu, campion olimpic 1964, la Innsbruck, în proba de slalom uriaş (în fotografie) a semnat recent un contract de profesionist, părăsind astfel echipa reprezentativă a Franţei. Împreună cu compatriotul său Adrien Duvillard, Bonlieu domină acum cu autoritate probele alpine în întrecerile profesioniştilor.**

## HOCHEI PE GHEAŢĂ FEMININ LA... BUCUREŞTI!

Astăzi nu ne mai mirăm că în multe ţări există echipe feminine de fotbal şi chiar de rugbi (se vîntură de altfel ideia înfiinţării unei variante feminine a FIFA!) sau că în marile curse automobilistice bolizii de metal sînt pilotaţi cu măiestrie de graţioasele «amazoane» ale secolului nostru. Hocheiul pe gheaţă este însă un... domeniu care pînă în prezent părea inaccesibil «sexului frumos». Şi totuşi, în urmă cu mai bine de 30 de ani, amatorii de sport din Capitală au fost martorii unui eveniment deosebit: un grup de tinere bucureştence au disputat o partidă de hochei pe gheaţă (din care vă prezentăm două imagini). Era, desigur, vorba doar de o escapadă, care a stîrnit la vremea aceea multe comentarii şi care azi capătă valoarea unui document concludent în ceea ce priveşte tradiţiile acestui sport în ţara noastră.





## „CELEBRUL DEGERAT"

De curind, am relatat aventura foarte neplăcută a schiorului fondist italian Marcello De Dorigo, care s-a rătăcit în împrejurimile centrului de antrenament suedez de la Volodalen şi a stat o noapte într-un frig depăşind —25°. Iată-l, în fotografie, la prima ridicare în picioare după internarea în spital. Zîmbetul, deşi optimist, pare a arăta hotărîrea fermă: *nu mai plec fără... hartă!*

## ODISEEA CICLIŞTILOR ROMÎNI ÎN „TURUL FRANŢEI"

Se ştie (sau s-a şi uitat, amintirea nefiind prea plăcută) că în urmă cu aproape trei decenii, mai exact spus în 1936, cicliştii romîni au participat la «Turul Franţei». Participarea a fost, de fapt, o adevărată odisee...

Dar, să dăm cuvîntul fostului ciclist brăilean Virgil Mormocea, (în fotografie) care a făcut parte din echipa ţării.



**Organizatorii «Turului Franţei», în căutare de noi formule care să suscite interes, au hotărît să invite şi echipe din sud-estul Europei: Iugoslavia, România, Bulgaria, Turcia şi Grecia. Aceste formaţii urmau să constituie punctul «exotic» al competiţiei (aşa cum a şi fost de altfel) în jurul căruia s-a făcut în Franţa destul tam-tam, în presă şi la radio, înainte şi în timpul cursei.**

**La noi, iniţiativa a produs vîlvă. Rubrucile de sport ale ziarelor noastre numai despre asta scriau. Noi, cei vizaţi pentru selecţie, ne-am antrenat fiecare cum ne-am priceput, pe puţinele şosele asfaltate existente atunci. Citisem şi noi în ziarele franceze vagi ştiri despre felul în care se antrenau vedetele pedalei şi căutam să le imităm. De antrenor sau instructor competent, de o pregătire metodică — nici pomeneală.**

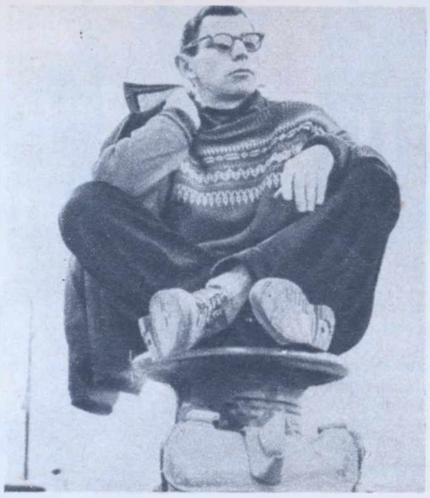
**În ziua plecării, în Gara de Nord ne-au condus zeci de iubitori ai ciclismului. Flori, urale, voie bună şi fotografii. Niculae Ion Ţapu, unul din echipieri, a subliniat, mucalit:...** mai lipseşte doar muzica militară... «şapte gişte»... Parcă ne-am întoarce victorioşi... Ăştia nici nu ştiu ce o să păţim noi pe şoselele din Franţa»...

**La Paris, ziariştii ne-au luat în primire de la gară. Ne-au fotografiat în fel şi chip, ne-au întrebat cîte în lună şi în stele, despre noi, despre părinţi, despre... oul lui Columb, şi, apoi, au apărut reportajele: unele mai bombastice decît altele. Devenisem şi noi peste noapte vedete internaţionale. Dar numai pe hîrtie...**

**Iată-ne şi în «ziua cea mare», ziua startului. Parisul era în fierbere. Se blocase circulaţia pe numeroase artere. Maşinile cu reclame te asurzeau cu megafoanele.**

**Cu noi nu era nimeni. Nici conducător, nici antrenor. Ne-am descurcat cum am putut. Ni se făcuse inima cît un purice. Cu o zi înainte ne întîlnisem, la antrenament, pe şosea, cu o serie de «aşi»: Georges Speicher (cîştigătorul turului 1933), Antonin Magne (cîştigător 1931—1934), Leducq (cîştigător 1930—1932), Romain Maes (cîştigător 1935) şi cel mai «en vogue» as, junele Maurice Archambaud (recordman mondial al orei: peste 45 km). Trecuseră pe lîngă noi val-vîrtej. Ştiam, deci, cu cine aveam de-a face şi ce ne aşteaptă.**

**...Toţi erau în preajma startului, iar ochii**



"I wish to tell the readers of the SPORT revista, the best wishes of health and happiness!"
Globe-Trotter Troubador
Lloyd Morrisson
Bucuresti 2.ᶦ '65

# Străbătînd lumea...

Un tînăr înalt, bine clădit, cu ochelari fumurii. Îți dă o impresie de dinamism, confirmată imediat ce afli cu ce se îndeletnicește. Graficianul și baritonul american **Lloyd Morrisson («Globe-Trotter and Troubador»)** străbate lumea. Bagajul — mai mult decît sumar, dar în curs de creștere substanțială: numai o parte din amintirile de hîrtie (fotografii, articole decupate) reprezintă de pe acum multișoare kilograme. Optimism — cu prisosință. Sănătatea — de fier. Deasupra tuturor acestora, — dorința fermă de a cunoaște oameni, locuri și fapte, de a contribui la o mai bună înțelegere reciprocă. Vizita lui în redacție ne-a prilejuit ascultarea unei adevărate versiuni moderne a Odyseei, plină de farmec și pitoresc. N-au lipsit, bineînțeles, nici necazurile pe-alocuri: pierderea tuturor actelor în Cairo; cinci zile fără adăpost și hrană în Norvegia; o gripă puternică în Turcia. Plăcutul a predominat însă: multitudinea de peisaje splendide ce se întind din fiordurile și pădurile peninsulei Scandinavia, în Nord, și granița nemarcată a pustiului Sahara, în Sud, pajiștile Irlandei, în Vest, și tîrgușoarele persane, în Răsărit.

Dar, mai bine, să-i dăm chiar lui cuvîntul...

**S-au scurs mai bine de cinci ani de la plecare. Parcă aud, ca prin ceață, mugetul sirenei făcînd să vibreze cheiurile încinse ale portului New York. Îmi amintesc și de ultima privire, cu capul întors, din mers, spre cartierul copilăriei și adolescenței mele — Greenwich Village, lîngă Manhattan, inima Marelui Moloch, obîrșia zgîrie-norilor — New York. De mic am visat (dar care copil n-a visat oare?) călătorii nenumărate, pe măsură ce răsfoiam filele Geografiei. Trăiam doar într-un cartier al artiștilor plastici și al cîntăreților în curs de afirmare...**

**Cutele frunții mi se accentuau însă pe măsură ce trecea vremea. Orice călătorie se măsoară în primul rînd în bani. Abia apoi în kilometri, mile, verste sau noduri. Iar acul indicatorului meu se încăpățîna să rămînă exact la... 0! Să fie chiar imposibil? Mi-am făcut socoteli peste socoteli; dar socotelile n-aduc bani. Eram fără bani... Atunci mi-am zis: fără bani! În zilele noastre lumea se interesează de călători și de călătorii. Autostopul e larg răspîndit. Și, în definitiv și la urma urmei, mă descurc cumva într-ale graficii și binișor într-ale cîntecului. Sînt tînăr, destul de puternic, iar cele două brațe nu mi-au stat niciodată inactive.**

**Zis și, după puțin timp, făcut. Iar la 2 iunie 1959 un cargo olandez cu destinația Rotterdam mă număra printre pasagerii cu regim special — plata traversării în muncă.**

**...Încet, încet — la ce bun să mă fi grăbit? — am străbătut, pînă acum, 50 de țări din America, Europa, Asia și Africa. Mai mult pe jos, dar și cu automobilul, cu trenul, cu vaporul, cu avionul, pe cal și pe... cămile (nu le recomand!). Am stat peste tot cel puțin atît cît mi-a trebuit ca să pot spune că știu cum sînt oamenii și locurile, ca să pot vedea cele mai frumoase localități sau priveliști, ca să-mi pot umple sufletul cu cele mai importante monumente de cultură — muzee, monumente, peisaje, construcții recente.**

**Kilometri? Aproximativ 50 000. Și cred că abia am trecut de jumătate din «plan». Am pornit pentru 10 ani și încă n-am depășit Ecuatorul spre Sud și nici Iranul spre Răsărit. Nu vreau ca la capătul călătoriilor mele să am pete albe pe hartă. Așadar, cea mai mare parte din Asia, ca și din Africa, apoi Australia și America de Sud mă cheamă. Poate că nu le voi putea cuprinde pe toate fără escală... acasă.**

**Impresii de călătorie? Oh, asta e ceva greu. Așa, pe nepusă masă, dacă n-aș avea «hîrțoagele» la mine, nici n-aș putea spune prin ce țări m-au purtat pașii.**

**Nu puteam să nu acord un loc destul de însemnat sportului în itinerariile mele. Am fost prezent la Roma olimpică, în 1960, și n-am scăpat dintre probele atletice decît pe acelea care coincideau cu marșul. E drept, pe mărșăluitorii olimpici a trebuit să-i urmăresc din mașină. Cred însă că dacă ar exista o probă de mers cu rucsacul, completată cu povestirea celor văzute pe traseu... Influența olimpică mi-a corectat traseul prin Grecia, unde am făcut un fel de pelerinaj, dacă vreți, la locul de naștere al olimpismului antic.**

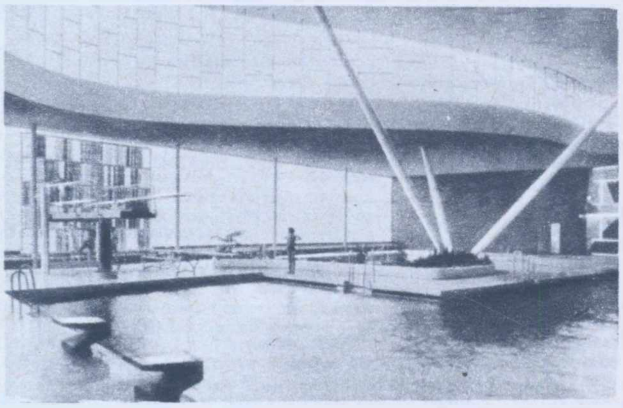
**Consider bazele sportive drept mijloace de perfecționare a omului atît prin cultivarea fizicului, cît și prin oferirea posibilității de împrietenire cu cei din altă parte a micului nostru Pămînt.**

**Iar în încheiere, aș vrea să le adresez cititorilor revistei SPORT cele mai bune urări de sănătate și fericire.**



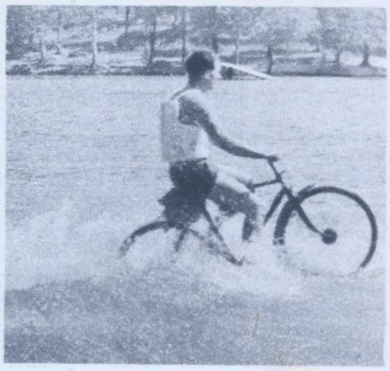
**Lloyd Morrisson văzut de Neagu Rădulescu**

## PISCINĂ LA STUTTGART



Construcția modernă a noii piscine din Stuttgart (R.F.G.) cuprinde o hală mare de natație compusă din trei bazine legate într-un volum unic. Bazinul principal (25×12.5 m), cu tribune pentru 200 de persoane. este continuat cu un spațiu destinat săriturilor. dotat cu o trambulină a cărei înălțime. variind între 1—3 m, este acționată hidraulic. Al treilea bazin-școală. pentru începători (12,5×8 m) este relativ independent.

## BICICLETA MARINĂ



**Vă tentează? Poate pentru ceva mai la vară... În orice caz, vă recomandăm și o centură de salvare (pe care o poartă, de altfel, și lansatorul noului tip de bicicletă acvatică). Prezentarea acestui nou vehicul a avut loc în Anglia, la Leeds, în Parcul Roundhay, cu ocazia unui carnaval pe apă. Se pare că e «ultimul strigăt» al modei 1965...**

---

**mulțimii erau îndreptați numai spre ei. Noi, mai de-o parte, așteptam prea puțin veseli startul. Deodată, a apărut surizătoare, lîngă noi, o negresă înaltă, cu dinți sclipitori. Era faimoasa șansonetistă Josephine Backer. Ne-a dat flori (în timp ce numeroși fotoreporteri o pozau), ne-a zîmbit fotogenic și ne-a urat mult succes. După ce a plecat, Țapu, morocănos, mi-a șoptit:** «Gestul cu flori este cît se poate de frumos. Dacă ne-ar face rost și de niște picioare ca ale lui «Arșanibam»...

**Cînd starterul a lăsat steagul, cei peste 150 de concurenți mi-au făcut impresia că-s tot atîția șoareci scăpați dintr-o cușcă. Atunci a început și ploaia. O ploaie deasă și monotonă care avea să țină peste 150 km din cei 240 ai primei etape, Paris — Lille.**

**Se gonea infernal prin ploaie, pe pavelele vechi. Am rezistat în primul pluton 100 de kilometri. Apoi, după punctul de alimentare de la km 140, ne-am pomenit în plutonul 4 sau 5. Ne resimțeam. Se «fugise» îndrăcit, iar noi exagerasem în ambiția de a ne ține în frunte. Archambaud făcuse adevărate ravagii. El a și cîștigat etapa cu o medie nemaiîntîlnită pînă atunci: aproape 40 pe oră. De notat că în 1936 media orară generală a Turului (după 4 800 km) a «sărit» de la 31—32 km, cît fusese în anii anteriori, la peste 35 km.**

**Noi am terminat etapa, în timp util, la aproximativ 40 de minute de învingător.**

— Ce ghinion pe noi. măi frate Virgile, **spunea Țapu seara, în camera hotelului,** să fugă ăștia ca nebunii. Anul trecut — am citit în ziare — în etapa asta se scosese doar 33 km pe oră. Așa mai mergea...

**Gemeam cînd ne mișcam. Picioarele parcă ne erau bușteni. Nu fusesem obișnuiți cu medii orare așa de mari și atîtea ore în șir. Se fugea și la noi cu 38—40 pe oră, dar nu în orice cursă, și pe distanțe mai scurte.**

**A doua zi parcă eram bătuți. Nu aveam chef de nimic. Maseurul nostru, un franțuz bătrînel, fost boxer profesionist, ne tot spunea: courage, courage...**

— Ce curaj. măi?! **intervenea Țapu.** Curaj găină, că mîine te tai!

**Maseurul privea nedumerit. De la Lille la Charleville (200 km), din nou iureș. Din nou teribilul Archambaud a făcut țăndări plutonul.**

**Și iarăși ploaie deasă și interminabilă.**

**Am sosit și în etapa a II-a în timp util, la o jumătate de oră de învingător.**

**Seara, în cameră, toți tăceam. Cu ochii duși în fundul capului (eforturile excesive ne vlăguiseră), nici nu ne mai venea să coborîm la cină. Ne demoralizasem. Și lîngă noi nimeni care să ne vorbească romînește, să se îngrijească de noi, să ne încurajeze.**

**În etapa a III-a, Charleville — Metz (180 km), am plecat fără pic de entuziasm, complet demoralizați. Doar regretatul George Hapciuc încerca să ne mențină moralul. El știa destul de bine franceza și aflase că iureșul acesta va mai dura doar două, trei etape; pînă ce abandonează Archambaud, care se bate doar pentru premiile de pe parcurs și de etapă. (Într-adevăr, el a abandonat după etapa a VI-a!).**

**Și în etapa a III-a plecase ca din pușcă și... iarăși 40 pe oră.**

**Am pedalat monoton, fără convingere, într-un pluton codaș și am sosit toată echipa la Metz cu două minute după încheierea controlului (10% din timpul primului sosit)...**

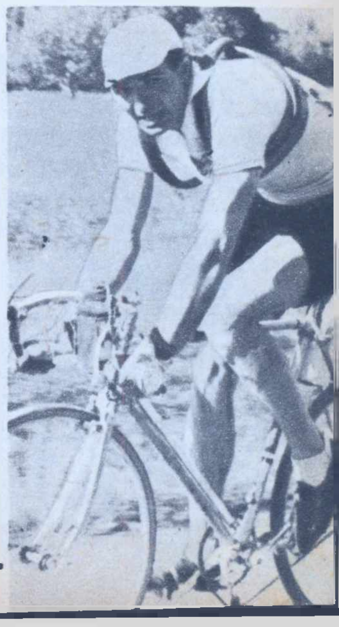
...Și așa s-a încheiat aventura noastră în Turul Franței, din ai cărei 4 800 km noi n-am parcurs decît 620..., **și-a încheiat antrenorul Virgil Mormocea povestirea despre «Odiseea» noastră în Turul Franței.**

*

**De notat că nici un ciclist din formațiile balcanice nu a terminat «Turul».**

**Am ținut să amintim despre trista experiență a cicliștilor dinainte de 1944. pentru ca tinerii pedalori de astăzi să învețe să prețuiască cum se cuvine condițiile pe care le au și să se străduiască să fie cît mai demni de ele.**

**EMIL IENCEC**



# 1962: PATRU FELICITĂRI ANTICIPATE...
# 1965: PATRU TITLURI MONDIALE CUCERITE



Petra Burka (mijloc) imediat după cucerirea titlului mondial

PRAGA 1962. În forfota campionatelor mondiale de patinaj artistic am cunoscut personal și am apreciat în mod deosebit trei sportive și trei sportivi, care după numai trei ani, în 1965, la COLORADO SPRINGS, au cîștigat titlurile supreme: PETRA BURKA, ALAIN CALMAT, LUDMILA BELOUSOVA și OLEG PROTOPOPOV, EVA ROMAN și PAVEL ROMAN.

PETRA BURKA. Pe treapta cea mai înaltă a podiumului învingătorilor a apărut o nouă stea: Petra Burka. După formidabilele serii de titluri ale CAROLEI HEISS (S.U.A.) și SJOUKJE DIJKSTRA (Olanda), canadiana PETRA BURKA este cea de a 16-a campioană mondială din istoria patinajului artistic. Ea are 18 ani și 1,55 m înălțime, este elevă în clasa a 12-a la Institutul Vincent Massey din orașul Ontario, unde se pregătește pentru colegiul universitar.

Iată o scurtă trecere în revistă a evoluției ei sportive. 1959: (vîrsta 12 ani) campioană de junioare a regiunii centrale Ontario. 1961: campioană de junioare a Canadei. 1962: locul 2 în campionatul de senioare al Canadei și locul 4 în campionatul mondial (mare revelație și surpriză). 1963: locul 5 la campionatele mondiale. 1964 (17 ani): campioană a Canadei, locul 3 la Jocurile Olimpice și tot locul 3 la «mondiale». 1965: CAMPIOANĂ MONDIALĂ.

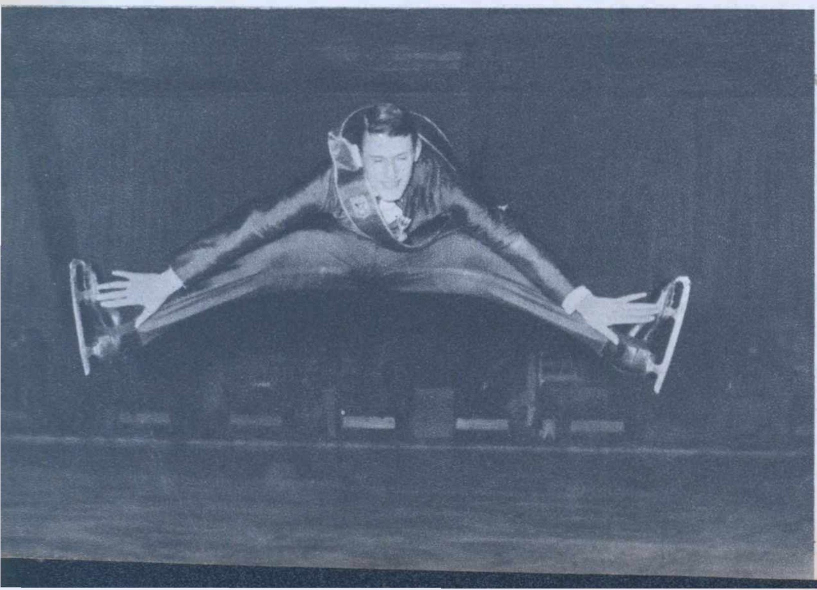
Deci, tinerei patinatoare canadiene i-au fost suficienți patru ani de întreceri pentru a se impune drept cea mai bună patinatoare a lumii. Această fată simpatică și modestă execută săriturile triple și toată seria de duble cu o ușurință uluitoare, fără să se cruțe nici măcar către sfîrșitul programului. Din primul moment cînd am văzut-o, am avut certitudinea că evoluează o viitoare mare campioană. «Cine-i este antrenor?» — am întrebat. Răspunsul mi l-a dat chiar «antrenorul»: care nu e alta decît... mama sa! Numai ea o antrenează. Dar mama-antrenor a avut de unde să cunoască tainele patinajului artistic. În anii 1947/1948 a fost campioana Olandei și tot ea a fost aceea care a îndrumat primii pași pe gheață ai multiplei campioane mondiale Sjoukje Dijkstra.

Cînd am felicitat-o pe mama viitoarei campioane mondiale, aceasta a zîmbit modest și mi-a spus: «Nu știu dacă cunoștințele mele tehnice sînt suficiente și pentru titlul mondial...»

Marea performanță a fiicei sale i-a spulberat curînd... temerile.

ALAIN CALMAT. Are 24 de ani și, socotind din anul 1891, este al 20-lea campion mondial de patinaj artistic. Alain este student în ultimul an la Facultatea de medicină din Paris. Se pregătește să devină neurolog. Din acest motiv, poate, este și cel mai nervos sportiv din întreg plutonul mondial. Nervozitatea sa ascunde însă o răbdare și o tenacitate de fier. «Umbra lui Giletti» și, în ultimii trei ani, «omul care-l felicită primul pe învingătorul mondialelor», a trăit în sfîrșit și momentul cel mai fericit din viața sa. În 1965, la Colorado Springs, a devenit campion mondial.

Alain Calmat



12 ani de muncă intensă și de mari emoții. A debutat în 1954, la vîrsta de 13 ani: locul 11 din 11 concurenți. Prima medalie de bronz a cucerit-o abia în 1960. După trecerea lui Giletti la profesionism, Calmat cucerește trei ani consecutiv titlul de campion european. Rămîne însă mereu vice-campion mondial. În acest an a schimbat însă «tactica»: a pierdut la Moscova (presa mondială apreciază în unanimitate că pe nedrept), dar a ieșit primul la Colorado Springs.

Acest patinator cu o tehnică remarcabilă, cu un temperament irezistibil, a introdus în patinajul artistic stilul vitezei trepidante, în care, ca într-un adevărat torent, revarsă serii de sărituri dintre cele mai grele, cu pași de legătură de adevărată inspirație. Această viteză excesivă i-a fost însă și fatală. La Innsbruck, în dorința sa de a «scoate» sărituri triple în viteză maximă, a căzut în două rînduri.

Calmat a descoperit că pentru tempo-ul susținut pe care și-l impune în patinaj se potrivește de minune ritmul îndrăcit al popularei noastre sîrbe. În 1962, la Praga, am tresăltat cînd am recunoscut în muzica programului actualului campion mondial un fragment din rapsodia întîia a lui George Enescu. În hala din Praga a răsunat frumoasa noastră «Ciocîrlie». Ecoul gustului muzical al lui Calmat s-a făcut de altfel auzit în acest an la Moscova, cînd, alți trei patinatori au inclus în repertoriul lor melodii romînești.

Cînd l-am felicitat la Praga pentru frumoasa sa evoluție, Alain mi-a mărturisit că a îndrăgit mult muzica romînească, ascultînd posturile noastre de radio. Acest lucru l-a și determinat să ne solicite 35 de discuri cu muzică populară, apreciind că melodiile noastre au un ritm cum nu se poate mai potrivit pentru patinajul artistic.

Patinatori romîni, ce mai aveți de spus?



Ludmila Belousova — Oleg Protopopov

LUDMILA BELOUSOVA—OLEG PROTOPOPOV. La 15 ani nici unul nici altul nu începuseră încă antrenamente pe gheață. În 1950, fata blondă, subțirică, și-a început cariera sportivă, dar cu un alt băiat. Abia după 5 ani avea să apară perechea Belousova–Protopopov. Azi, căsătoriți, au 29 și respectiv 32 de ani. Ludmila — 1,62 m înălțime — este ingineră de... locomotive, iar Oleg — 1,80 m — este absolvent al unei facultăți tehnice.

Drumul actualilor campioni mondiali la perechi nu a fost pavat de la început cu succese. În arena internațională apar abia în 1958 (locul 10 la europene, locul 13 — din 15 participanți — la mondiale. Apoi locurile 9, 7, 4, 3, pentru ca din 1962 să se instaleze pe merituosul loc 2). Trei ani asaltează, ca vice-campioni, titlul suprem, dar visul și-l împlinesc abia în 1964, cînd cuceresc împreună medalia olimpică de aur. Acum, în 1965, au completat seria marilor succese devenind campioni europeni și mondiali (a 20-a pereche campioană mondială).

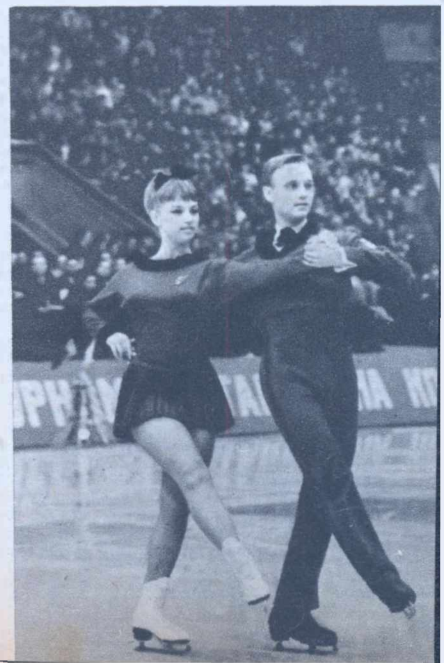
Această remarcabilă pereche a deschis un nou capitol în istoria stilurilor patinajului artistic mondial. Cu ea a început «era liniei de balet», care a umbrit aproape complet linia acrobatică, la mare modă încă și acum, dar... Tot ce fac Ludmila și Oleg se apropie de pragul artei. Programul lor este o «bijuterie», alternînd pașii dantelați cu ridicări dramatice și mișcări grațioase de balet, toate acestea într-o perfectă sincronizare cu muzica. Milioane de telespectatori au urmărit cu răsuflarea întretăiată frumoasa lor evoluție la europene. Primul lor titlu european și, mai apoi, primul lor titlu mondial au confirmat părerea unanimă: tot ce fac se apropie de perfecțiune!

EVA ROMAN—PAVEL ROMAN. Vă aduceți aminte de cei doi adolescenți simpatici care, la București, în urmă cu cinci ani, ne-au încîntat cu dansul lor tineresc? Încă de pe atunci am bănuit că vor deveni mari patinatori. Nimeni însă nu ar fi crezut că numai peste doi ani, în 1962, după un loc 5 la mondiale și un loc 3 la europene, vor deveni campioni mondiali. A 5-a pereche campioană mondială la dansul pe gheață a reușit să întrerupă seria — ce părea de neînvins — a englezilor (părinții dansului pe gheață). Am discutat cu ei imediat după prima lor mare victorie. «S-a spart gheața!» — a spus Pavel. Și dacă mă gîndesc, a avut mare dreptate. De atunci au cucerit patru medalii de aur, bătînd toate recordurile în materie de dans pe gheață.

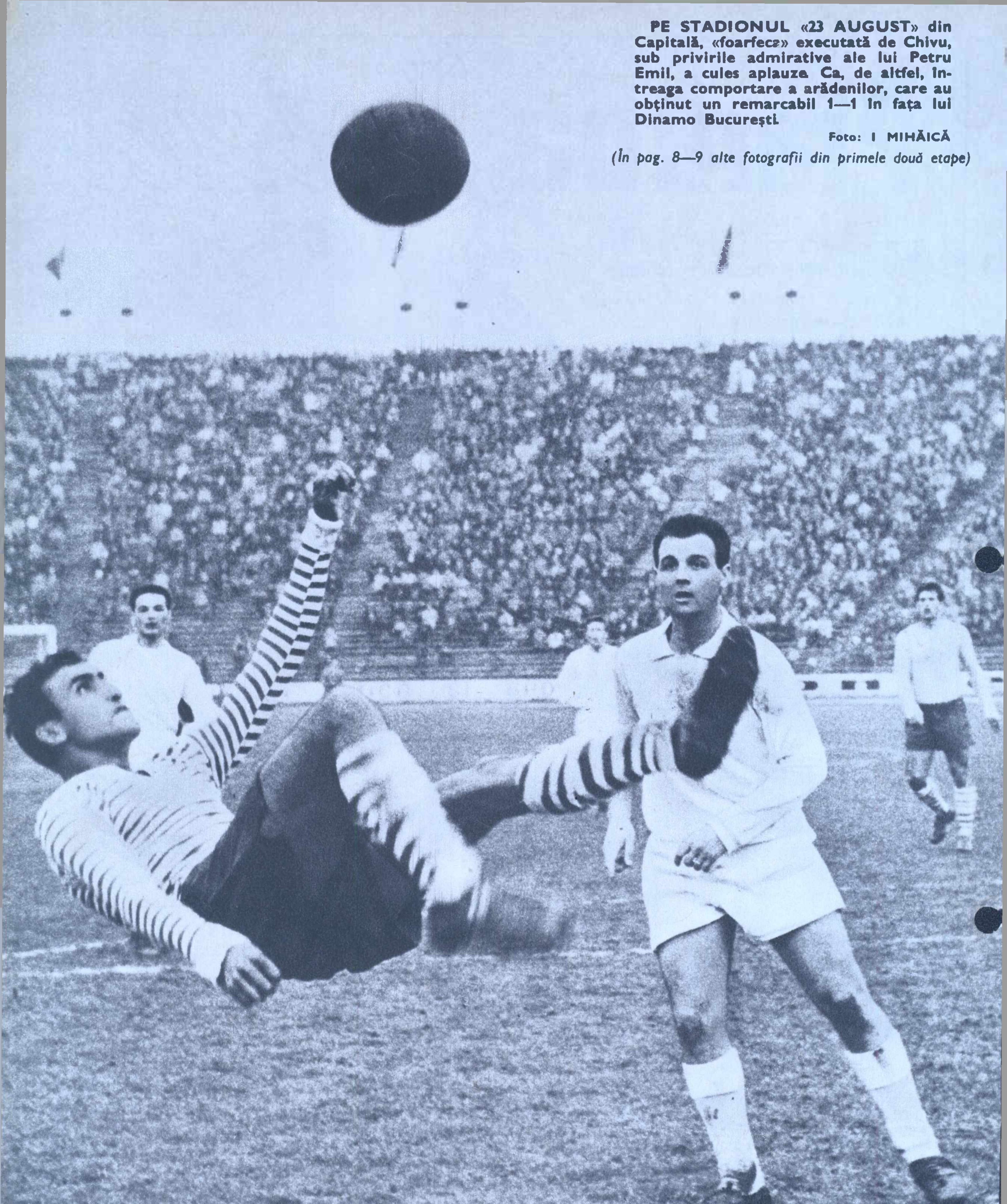
Care este secretul succesului lor? Tinerii patinatori cehoslovaci au avut curajul de a se rupe de stilul clasic englezesc. Ei au adoptat o muzică îndrăzneață și mișcările-surpriză. Se poate spune că frații Roman au creat o școală nouă. Eva și Pavel Roman sînt studenți la facultatea de arhitectură din Praga.

B. HOROS
antrenor de patinaj artistic

Eva și Pavel Roman




Pianina Doina
Un instrument muzical de calitate
● Gabarit redus (115x113x58 cm)
● 7 octave întindere
● Sonoritate amplă, timbru plăcut
Doina
Doina
Doina
Model modern sau clasic cu furnir exotic sau indigen
Se vinde şi cu plata în rate lunare
MCI
DGCMC



**PE STADIONUL «23 AUGUST»** din Capitală, «foarfeca» executată de Chivu, sub privirile admirative ale lui Petru Emil, a culese aplauze. Ca, de altfel, întreaga comportare a arădenilor, care au obţinut un remarcabil 1—1 în faţa lui Dinamo Bucureşti.

Foto: I MIHĂICĂ

*(În pag. 8—9 alte fotografii din primele două etape)*

Redacţia şi administraţia: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — Bucureşti. Telefoane: 11.10.05, 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poştale şi în întreprinderi şi instituţii prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.
Prezentarea grafică: M. PATRICHI. Tehnoredactor: N. BARBĂUŢEAN. Corector: Gh. RANETTI.

*Revista se tipăreşte la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii*

SPORT

Lei 2,50